

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

Katedra veřejné správy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Podání písemné, ústní, elektronické a telegrafické

Předkládá: Bc. Dana Bauerová

Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Miloš Matula, CSc.

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Podání písemné, ústní, elektronické a telegrafické“ zpracovala samostatně a že jsem vyznačila prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala způsobem pro vědeckou práci obvyklým.

OBSAH

1. ÚVOD	3
2. PODÁNÍ DLE SPRÁVNÍHO ŘÁDU	5
2.1 ÚVODEM	5
2.2 DEFINICE PODÁNÍ.....	5
2.3 PODÁNÍ A PROCESNÍ ZPŮSOBILOST	6
2.4 NÁLEŽITOSTI PODÁNÍ.....	9
2.5 VADY PODÁNÍ.....	10
2.6 FORMY PODÁNÍ.....	12
2.6.1 PÍSEMNÉ PODÁNÍ.....	13
2.6.2 ÚSTNÍ PODÁNÍ.....	14
2.6.3 ELEKTRONICKÉ PODÁNÍ.....	15
2.6.4 TELEGRAFICKÉ PODÁNÍ	17
2.7 PODÁNÍ A ELEKTRONICKÁ PODATELNA	18
2.8 NĚKTERÉ DRUHY PODÁNÍ PODLE SPRÁVNÍHO ŘÁDU	20
2.8.1 ŽÁDOST	20
2.8.2 STÍŽNOST.....	21
2.8.3 ODVOLÁNÍ.....	23
3. PODÁNÍ DLE JINÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	25
3.1 DAŇOVÝ ŘÁD	25
3.2 PŘESTUPKOVÝ ZÁKON.....	26
3.3 SOUDNÍ ŘÁD SPRÁVNÍ	27
4. E-GOVERNMENT A PODÁNÍ	28
4.1 ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY	28
4.2 PORTÁL VEŘEJNÉ SPRÁVY	29
4.3 TYPY SLUŽEB ELEKTRONICKÉHO PODÁNÍ.....	30
4.4 SUBJEKTY VYUŽÍVAJÍCÍ ONLINE SLUŽBY VEŘEJNÉ SPRÁVY	30
4.5 PODÁVÁNÍ A DORUČOVÁNÍ DATOVÝCH ZPRÁV PROSTŘEDNICTVÍM PORTÁLU.....	32
4.6 ZHODNOCENÍ ELEKTRONIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY	33
4.7 CZECH POINT	34
5. JUDIKATURA	35
5.1 ÚVODEM	35
5.2 ROZSUDEK NSS SP. ZN. 1 As 30/2008-49.....	35
5.3 NÁLEZ ÚSTAVNÍHO SOUDU ČR SP. ZN. IV. ÚS 319/05	36
5.4 ROZSUDEK NSS SP. ZN. 9 As 90/2008 - 70.....	36
5.5 ROZSUDEK NSS SP. ZN. 1 As 4/2009-53	37
5.6 ROZSUDEK NS SP. ZN. 20 CDO 4660/2009.....	38
6. NÁVRHY DE LEGE FERENDA	39
6.1 FORMA PODÁNÍ.....	39
6.2 ZACHOVÁNÍ LHŮTY PODÁNÍ	39
6.3 DATOVÉ SCHRÁNKY.....	40
7. ZÁVĚR	41
8. RESUMÉ	43
9. SEZNAM PRAMENŮ	44

1. ÚVOD

Na tomto místě, někdy označovaném rovněž jako předmluva, je zvykem uvést klíčové body týkající se samotné tvorby bakalářské práce. Mezi tyto body patří bezesporu důvody, které vedly autora k výběru tématu práce, zvolené metody zpracování a v neposlední řadě rovněž i cíle práce.

Hlavním důvodem volby tohoto tématu bakalářské práce jsou mé profesní zkušenosti, které jsem nabyla v rámci své dosavadní profesní praxe. Jednak jsem působila v oblasti telekomunikačních služeb, kde velkou část mé pracovní agendy představovala komunikace s Českým telekomunikačním úřadem a s tím související celá řada různých podání (např. podávání žádostí o přidělení frekvenčních pásem a jiné), a zejména pak i mé působení v advokátní kanceláři, kde jsem zajišťovala velkou část agendy zahrnující civilní podání (jako např. civilní žaloby či návrhy na výkon soudních rozhodnutí). Problematika podání mi je tedy profesně blízká, a z tohoto důvodu jsem se rozhodla právě pro volbu uvedeného tématu tj. podání písemné, ústní, elektronické a telegrafické. Navíc z pohledu neustálého rozvoje informačních a telekomunikačních služeb dochází k významnému ovlivňování způsobu vzájemné komunikace (včetně podání) nejen mezi soukromoprávními účastníky, ale i účastníky veřejnoprávními či těmito účastníky navzájem. Takovýto vývoj samozřejmě přímo úměrně působí i na zákonodárce a stávající právní úpravu. Důkazem může být například přijetí zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který nabyl své účinnosti poměrně nedávno a to k 1. 7. 2009. Uvedený zákon velice významně ovlivnil způsob vzájemné komunikace či realizaci podání prostřednictvím datových schránek.

Předmětem této bakalářské práce je zejména analýza a zohlednění platné právní úpravy regulující podání včetně jeho možných forem, tedy písemné, ústní, elektronické a telegrafické, včetně souvisejících aspektů a vybrané judikatury. Problematika podání se při extenzivním pojetí dotýká celé řady právních předpisů a jeho úprava není obsažena pouze v jediném právním předpise. Obecně je třeba rozlišovat podání v oblasti práva veřejného a práva soukromého, přičemž i v těchto dvou základních právních oblastech je podání mnohdy regulováno speciálním právním předpisem pro konkrétní právní oblast či odvětví. Například v oblasti veřejného práva je úprava podání obsažena nejen v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), ale rovněž i

v zákoně č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, či v zákoně č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a dalších právních předpisech.

S ohledem na shora uvedený možný rozsah matérie tématu „podání“, jež by mohlo v tomto ohledu sloužit spíše jako téma vhodné pro disertační práci, je pro účely této bakalářské práce problematika podání zaměřena především na podání ve veřejné správě podle správního řádu. Autorka práce si dovoluje konstatovat, že takovýto přístup při zpracování bakalářské práce zcela koresponduje nejen s požadavky kladenými na bakalářskou práci, ale zejména pak i jejím studijním oborem, kterým je veřejná správa. Úprava podání dle zvláštních právních předpisů tzn. mimo rámec správního řádu, bude zohledněna v této bakalářské práci pouze okrajově.

Při tvorbě bakalářské práce bude užito především metody analytické. Tato metoda bude užita k analýze jak předmětné legislativy upravující problematiku podání ve veřejné správě podle správního řádu, tak i souvisejících pramenů a odborné literatury. Analýze bude též podrobena i vybraná tuzemská judikatura.

Hlavním cílem této bakalářské práce, který koresponduje s předmětem tématu, je tedy zohlednění platné a účinné právní úpravy podání ve veřejné správě podle správního řádu včetně jeho aplikace v praxi. Na základě těchto zjištění a podkladů vyplývá i související cíl, kterým je možný legislativní návrh *de lege ferenda*. Tento návrh *de lege ferenda* bude vycházet z případně zjištěných nedostatků právní úpravy podání *de lege lata* dle správního řádu s možnými návrhy na jejich odstranění či limitaci.

2. PODÁNÍ DLE SPRÁVNÍHO ŘÁDU

2.1 Úvodem

Právní úprava podání je pro oblast správního práva upravena v ust. § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“). Správní řád, jako veřejnoprávní norma, představuje klíčový právní předpis na poli správního práva, jež je v našich podmínkách považováno za ucelené a jednotné odvětví právního řádu. Toto odvětví práva se vyznačuje tím, že jde o souhrn norem správního práva, které jsou obsaženy v četných právních předpisech různé právní síly a jejich posláním je upravovat postavení a chování subjektů ve vztazích, které vznikají a uskutečňují se v souvislosti s postavením a realizací veřejné správy.¹ Přestože tedy správní řád nepředstavuje jediný právní kodex, který by upravoval oblast správního práva, tak správní řád je základem procedurální úpravy dalších četných postupů ve veřejné správě.² Uvedené se týká i právní úpravy podání obsažené ve správním řádu, neboť řada speciálních právních předpisů, jako např. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, obecnou úpravu podání neobsahují a odkazují výslovně na užití správního řádu. V obecné rovině tedy platí, že nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, použijí se příslušná ustanovení správního řádu.³ I v oblasti správního práva lze však najít předpisy, které použití správního řádu zcela vylučují jako například v oblasti práva daňového zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.⁴ Pro účely této části bakalářské práce se však budeme zabírat toliko „obecným“ správním podáním či podáním ve veřejné správě ve smyslu ust. § 37 správního řádu.

2.2 Definice podání

Z ust. § 37 odst.1 správního řádu plyne, že: podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. „Toto ustanovení definuje podání jako úkon směřující vůči správnímu orgánu. Jde o takový úkon účastníka řízení, resp. dotčené osoby (viz ust. § 154 správního řádu), vůči správnímu orgánu, kterým účastník řízení, resp. dotčená osoba, uplatňuje svá

¹ SKULOVÁ, S., PRŮCHA, P., HAVLAN, P., KADEČKA, S.: *Správní právo procesní*, Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2005, str. 11.

² SKULOVÁ, S., PRŮCHA, P., HAVLAN, P., KADEČKA, S.: *Správní právo procesní*, Praha: EUROLEX BOHEMIA, 2005, str. 14.

³ Lex specialis derogat legi generali.

⁴ Dle ust. § 262 daňového řádu se při správě daní správní řád nepoužije.

procesní práva či plní své procesní povinnosti.⁵ Podání je tedy obecně úkonem účastníka, čemuž nasvědčuje i legislativní zařazení úpravy podání dle ust. § 37 správního řádu, pod hlavu III, díl druhý správního řádu, jež nese označení „úkony účastníků“. Za pomoci jazykového výkladu citovaného ustanovení a zejména pak i při zohlednění příslušné judikatury (viz 5. část této práce) přímo vyplývá, že podání zahrnuje celou řadu možných druhů tzn. konkrétních úkonů účastníka vůči správnímu orgánu. Podání může tedy být například požádání účastníka řízení, aby mu správní orgán doručoval písemnosti na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, nebo vzdání se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, či žádost o prodloužení lhůty k provedení úkonu určený správním orgánem, odvolání účastníka proti rozhodnutí a řada dalších. K jednotlivým formám podání viz kapitola 2.6 této části.

Z předmětného ustanovení dále plyne, že podání je správní orgán povinen posuzovat podle jeho skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je účastníkem výslovně označeno či nazváno. „Pokud by označení podání neodpovídalo jeho obsahu, bude správní orgán vycházet z toho, co je obsahem podání, nikoli z toho, jak je podání označeno. Správní orgán tedy musí vycházet pouze z toho, co je skutečně v podání obsaženo, tj. čeho se navrhovatel domáhá.“⁶ Za situace kdy má správní orgán pochybnosti či nejasnosti o obsahu podání, postupuje v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu.

„Lze tedy nesporně konstatovat, že podání dle § 37 správního řádu je totiž tím úkonem fyzické či právnické osoby, na jehož základě je zahájováno správní řízení (žádost), jehož prostřednictvím účastník řízení hájí svá práva v průběhu správního řízení, nebo kterým uplatňuje opravné prostředky proti rozhodnutím správního orgánu. Z těchto důvodů klade tato forma podání mimořádné požadavky na podatele, a to jak po stránce formální, tak po stránce obsahové.“⁷

2.3 Podání a procesní způsobilost

Primárním zákonným předpokladem pro realizaci podání je tzv. procesní způsobilost. Procesní způsobilostí se obecně rozumí způsobilost vykonávat samostatně

⁵ JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 149

⁶ JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 150

⁷ Ministerstvo vnitra ČR. *Podání ve veřejné správě - Metodická pomůcka pro malé obce*[online].[cit.20.2.2012]. Dostupné z [www < http://www.mvcr.cz/clanek/metodicka-pomoc-obcim-683648.aspx >](http://www.mvcr.cz/clanek/metodicka-pomoc-obcim-683648.aspx)

procesní úkony, neboli způsobilost před orgánem veřejné moci (správním orgánem) samostatně jednat. Nedisponuje-li podatel či účastník procesní způsobilostí, nemůže jeho podání vyvolat ani zamýšlené právní následky (např. zahájení řízení). Podatel či účastník tedy musí disponovat plnou procesní způsobilostí, aby mohl samostatně činit podání. Z pohledu legislativního pojmosloví je potřeba uvést, že podatel (osoba, která učinila podání) nemusí být vždy *a priori* účastníkem. Podatel je z pohledu ust. § 12 správního řádu ten, kdo učinil podání. Účastníkem, je ve smyslu ust. § 27 správního řádu, buďto: a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu; nebo b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají. Zákon přiznává procesní způsobilost každému, tzn. jak fyzickým tak právnickým osobám v tom rozsahu, v jakém má způsobilost k právním úkonům podle občanského zákoníku.

Způsobilost fyzické osoby vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti tj. způsobilost k právním úkonům, vzniká v plném rozsahu zletilostí, jež se nabývá dovršením osmnáctého roku. Před dosažením tohoto věku se zletilosti nabývá jen uzavřením manželství, přičemž takto nabytá zletilost se neztrácí ani zánikem manželství ani prohlášením manželství za neplatné.⁸ Procesní způsobilost nemají fyzické osoby, které byly soudem zbaveny způsobilosti k právním úkonům, tzn. osoby nesvéprávné, které byly zbaveny soudem zcela způsobilosti k právním úkonům. U fyzických osob, jejichž způsobilost k právním úkonům byla soudem pouze omezena, nemají procesní způsobilost v rozsahu tohoto omezení. Z pohledu ust. § 29 odst. 3 správního řádu nicméně vyplývá, že správní orgán může dát příležitost fyzické osobě, která nemá procesní způsobilost, aby se v průběhu řízení k věci vyjádřila.

Nezletilý, jako osoba mladší osmnáct let, má způsobilost jen k takovým právním úkonům, které jsou svou povahou přiměřené jejich rozumové a volní vyspělosti odpovídající jejich věku. I nezletilému může správní orgán dát příležitost, aby se v průběhu řízení k věci vyjádřil. Mimoto v případě nezletilých z ust. § 29 odst. 4 správního řádu výslovně vyplývá, že v řízení, jehož účastníkem je nezletilé dítě, které je schopno formulovat své názory, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn názor nezletilého dítěte ve věci. Za tímto účelem správní orgán poskytne dítěti možnost, aby bylo vyslyšeno buď

---

⁸ Viz ust. § 8 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění.

přímo, nebo prostřednictvím zástupce nebo příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Vyžaduje-li to zájem dítěte, lze jeho názor zjistit i bez přítomnosti rodičů nebo jiných osob zodpovědných za výchovu dítěte. V takovém případě správní orgán k úkonu přibere jinou vhodnou dospělou osobu. Správní orgán je povinen vždy přihlídnout k názoru dítěte jako účastníka řízení s přihlédnutím k jeho věku a rozumové vyspělosti.

Způsobilost k právním úkonům u právnických osob vychází z obecné úpravy obsažené v ust. § 18 a násl. občanského zákoníku. Právnické osoby, které se zapisují do obchodního nebo do jiného zákonem určeného rejstříku, mohou nabývat práva a povinnosti ode dne účinnosti zápisu do tohoto rejstříku, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Procesní způsobilost právnické osoby vychází z úpravy obsažené v ust. § 30 správního řádu. Jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle ust. § 21 občanského soudního řádu. Za právnickou osobu nejčastěji jedná buďto a) přímo její statutární orgán (například jednatel společnosti s ručením omezeným), nebo, b) její zaměstnanec či člen, který tím byl statutárním orgánem pověřen, nebo c) vedoucí jejího odštěpného závodu nebo vedoucí jiné její organizační složky, nebo d) její prokurista, může-li podle udělené prokury jednat samostatně. Za právnickou osobu může v téže věci činit úkony pouze jedna osoba. Je-li účastníkem řízení stát (resp. příslušná organizační složka) jako právnická osoba, činí úkony jménem státu vedoucí organizační složky státu, příslušné podle zvláštního právního předpisu, nebo jím pověřený zaměstnanec zařazený do této nebo jiné organizační složky státu. Za územní samosprávný celek činí úkony ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn územní samosprávný celek navenek zastupovat, jeho zaměstnanec nebo člen zastupitelstva, který byl touto osobou pověřen. Pro všechny osoby oprávněné jednat jménem právnické osoby platí, že musí prokázat své oprávnění (např. výpisem z obchodního rejstříku, plnou mocí či jiným důkazem).

Podání může podatel či účastník učinit rovněž prostřednictvím svého zástupce. Zástupcem účastníka je zákonný zástupce, opatrovník nebo zmocněnec. Zástupcem účastníků, jejichž zájmy si neodporují, může být i společný zmocněnec nebo společný zástupce.

2.4 Náležitosti podání

Zákonem stanovený rozsah, jež musí podání podle správního řádu splňovat, vymezuje ust. § 37 odst.2 správního řádu, z něhož plyne že: „Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“ Základními obsahovými náležitostmi podání, které musí podání vždy kumulativně obsahovat, jsou tedy označení podatele či navrhovatele, vymezení věci které se podání týká, a zejména pak uvedení, co podatel navrhuje. Činí-li podání fyzická osoba, musí podání obsahovat uvedení identifikačních údajů týkající se fyzické osoby jako navrhovatele. Jmenovitě se jedná o jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu. Postrádá-li podání byť jednu z těchto identifikačních náležitostí, nejedná se o řádné podání a takováto „vada“ podání musí být odstraněna. Pro úplnost dodejme, že podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu, může podatel jako fyzická osoba požádat správní orgán o doručování na jím požadovanou adresu (písemná podání), nebo o doručování na adresu elektronickou (elektronická podání).

Je-li podatelem fyzická osoba podnikatel tzn. podnikající fyzická osoba, musí takováto fyzická osoba uvést v podání tyto identifikační údaje. Jméno, příjmení, případně odlišující dodatek, identifikační číslo, místo podnikání popřípadě jinou doručovací adresu. Podání podnikající fyzické osoby však musí vždy souviset s její podnikatelskou činností. Není tedy možné, aby podnikatel učinil např. podání v jeho soukromé věci, jež se jej týká jako fyzické osoby nikoliv podnikající fyzické osoby. V případě podnikajících fyzických osob se jedná zejména o tak zvané živnostníky v režimu zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje podmínky živnostenského podnikání a kontrolu nad jejich dodržováním.

U právnické osoby, která je podatelem, musí podání obsahovat její název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla či jinou adresu k doručování. Vymezení právnických osob, jež mají způsobilost mít práva a povinnosti stejně jako fyzické osoby, nalezneme v ust. § 18 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Podle tohoto ustanovení jsou právnickými osobami, sdružení fyzických nebo právnických osob, účelová sdružení majetku, jednotky územní samosprávy, a i jiné subjekty, o kterých to stanoví zákon. Právnickou osobou jako podatelem tak nemusí být nutně např. korporátní společnost zapsaná v obchodním rejstříku ale i celá řada dalších právnických osob jako například, nadace, fondy, obecně prospěšné společnosti, obce, a další. Z pohledu praktických souvislostí uvedme, že v současné době existuje celá řada elektronicky veřejně přístupných rejstříků, prostřednictvím kterých lze vyhledat potřebné identifikační údaje týkající se konkrétní osoby či subjektu. Za uvedení jistě stojí např.: Živnostenský rejstřík, Obchodní rejstřík, Administrativní registr ekonomických subjektů či Územně identifikační registr obcí. Přehled všech registrů a rejstříků je též možné nalézt na internetových stránkách státní správy.⁹

Bez ohledu na osobu podatele správní řád stanoví, že podání musí vždy též obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, podpis osoby, která podání činí a případně i další náležitosti, které stanoví zákon. Absence uvedení konkrétního správního orgánu nebo podpisu jednající osoby zakládá vadu podání, kterou je potřeba odstranit (viz další kapitola této části práce).

2.5 Vady podání

Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu upravuje postup při vadném podání. Konkrétně uvedené ustanovení stanoví, že: „Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“ Zjistí-li tedy správní orgán, že podání nemá náležitosti stanovené zákonem, nebo že trpí jinými vadami (např. není zcela zřejmé, co přesně podatel navrhuje), dává toto ustanovení správnímu orgánu dvě možnosti,

---

⁹ Portál státní správy. Rejstříky a registry.[online].[cit.19.3.2012] Dostupný z www <<http://www.statnisprava.cz/rstsp/redakce.nsf/i/rejstrik>>

jak postupovat. Správní orgán buď pomůže podateli zjištěné nedostatky odstranit (to přichází v úvahu, bude-li podatel přítomen, přičemž samozřejmě záleží rovněž na tom, jakého charakteru je nedostatek a zda je ho možné odstranit na místě), nebo podatele vyzve, aby zjištěné nedostatky odstranil, a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.¹⁰ Přiměřenost lhůty a tedy i způsob, jakým bude správní orgán v dané věci postupovat, je však otázkou správního uvážení. Správní uvážení, neboli též diskreční pravomoc správních orgánů, je možné tehdy, když zákon poskytuje volný prostor k rozhodování v hranicích, které stanoví. Tento prostor bývá vyjádřen různě, např. alternativními možnostmi rozhodnutí s tím, že je na úvaze správního orgánu, jak s těmito možnostmi naloží, nebo určitou formulací (slovním obratem „může“) apod. V moderním právním státě je odmítána možnost neomezené volné úvahy.¹¹ V tomto ohledu je na místě, aby správní orgán postupoval zcela v souladu se základními zásadami správního řízení, které jsou zakotveny v ust. § 2 až § 8 správního řádu. Zejména by měl správní orgán respektovat zásadu procesní ekonomie dle ust. § 6 odst.2 správního řádu, podle níž správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Stranou by též neměla zůstat zásada ochrany práv nabytých v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, jak přímo vyplývá z ust. § 2 odst. 3 správního řádu.

Vadnost podání se však nemusí týkat výlučně náležitostí, jež podání musí ze zákona obsahovat. Myslitelné je i podání vadné z procesního hlediska, kdy podatel sice učiní řádné podání, které obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti, avšak takovéto podání je adresováno místně či věcně nepříslušnému správnímu orgánu ve smyslu ust. § 37 odst. 6 správního řádu. De facto se bude jednat o podání vadně podané. Podání se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný, přičemž podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo. Takováto věcná a místní příslušnost správního orgánu je určena § 12 správního řádu. Podání, které dojde věcně nebo místně nepříslušnému správnímu orgánu tak takovýto nepříslušný orgán podání bezodkladně usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí podatele. Takovýto postup, který je v zájmu ochrany práv podatele, však není bez právního rizika.

Vzhledem k tomu, že podání je učiněno dnem, kdy došlo věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, může dojít i k situacím, kdy podání je spojeno s určitou

¹⁰ JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 151.

¹¹ HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*, 3.vydání. Praha: C.H. Beck, 2009.

lhůtou, jejíž zmeškání může mít dokonce prekluzivní účinky (např. lhůta pro podání odvolání dle ust. § 84 správního řádu). Například v případě, kdy podatel učiní řádné podání a v zákonem stanovené lhůtě, které však adresuje nepřislušnému orgánu, ten jej usnesením neprodleně postoupí příslušnému orgánu, avšak tomuto dojde podání až po lhůtě, v důsledku čehož není schopno vyvolat požadované právní účinky. Z ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu totiž plyne, že lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. S ohledem na uvedené je tedy vždy velmi důležité, aby podatel své podání směřoval místně a věcně příslušnému správnímu orgánu.

V praxi však dochází i k poměrně kuriózním situacím, kdy sami správní orgány vedou spor o to, který z nich je či není příslušný k rozhodování ve věci konkrétního podání, případně takovéto spory probíhají i mezi správním orgánem a civilním soudem. V takovýchto případech se postupuje podle charakteru sporu resp. účastníků řízení, buďto podle ust. § 98 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (obecně kompetenční spory mezi správními orgány), nebo podle zákona č. 131/2002 Sb., zákon o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů (obecně kompetenční spory mezi soudem a správním orgánem). Příkladem kompetenčních sporů mohou být spory vyplývající z rozhodování tzv. účastnických sporů dle zákona č. 127/2005 Sb., telekomunikační zákon, ve znění pozdějších předpisů, k nimž existuje poměrně bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu ČR.

2.6 Formy podání

Podatel může učinit podání v několika možných formách (podobách). Výčet možných forem podání upravuje správní řád v ust. § 37 odst.4. „Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu.“ Správní řád tedy uvádí tři základní

formy, kterými lze podání učinit, a to písemné, ústní do protokolu anebo elektronické podepsané zaručeným elektronickým podpisem.

2.6.1 Písemné podání

Písemné podání představuje pro mnoho podatelů či účastníků stále jistě jednu z nejběžnějších forem podání. Důvod tohoto počínání je nasnadě. Písemná forma právních úkonů je svým způsobem nejzažitéjší a v praxi i nejvíce osvědčenou metodou vzájemné komunikace mezi subjekty. Činit podání prostřednictvím držitele poštovní licence formou doporučeného dopisu či dodejkou, je skutečně velmi zažitým a hojně používaným modelem. V poslední době, zejména pak z důvodu neustálého rozvoje informačních a komunikačních technologií, je patrný „povolný“ ústup písemné formy, která je „vytlačována“ formou elektronickou. Tomuto stavu pak dosti významně napomáhá i český zákonodárce. Snahy zákonodárce o zavádění legislativy, jež reguluje elektronický právní styk, významně započaly již v roce 2000, kdy došlo k přijetí dvou poměrně významných zákonů a to zákona č. 227/2000Sb., zákon o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů a zákona č. 365/2000 Sb., zákon o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů. „Regulace elektronické formy komunikace však nepřinesla očekávaný efekt v podobě výrazného ustoupení od klasických a svým způsobem přežitých forem listinné komunikace, a to bez ohledu na povahu účastníka daného právního vztahu či samotný předmět komunikace.“¹² Nejspíše z uvedeného důvodu se český zákonodárce rozhodl pro radikální řešení elektronického právního styku v podobě zavedení tzv. datových schránek. „Přijetím zákona č. 300/2008 Sb., ze dne 17. července 2008, o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění (dále jen „Zákon“), jež nabyl účinnosti dne 1. července 2009, nastaly podstatné legislativní změny, jejichž důsledky mají značný dopad nejen na povahu či realizaci právních úkonů v českém právním prostředí, ale i na samotný praktický život české informační společnosti. Zákon totiž svou koncepcí narušuje a zásadně mění dosavadní způsoby činnosti orgánů veřejné moci při uskutečňování písemných právních úkonů. Tímto nastává faktické přerušování zažitých, mnohdy více jak sto let trvajících principů, metod „listinného“ fungování České veřejné správy, jejíž kořeny a historie sahají do první poloviny 18. století.

---

¹² JANÁK, M., MATEJKA, J. *Normativní regulace prostředí datových schránek*. Právník. 2010, č. 4, s. 348.

Zákon tak lze označit za určitý právní milník 21. století, století, ve kterém dochází k jednotné „elektronizaci“ orgánů veřejné moci České republiky.“¹³

Přijetím zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentu došlo skutečně k významnému legislativnímu zlomu, neboť řadě soukromoprávních subjektů byla *ex lege* zřízena datová schránka.¹⁴ Prostřednictvím datové schránky mohou tyto subjekty činit svá podání vůči orgánům veřejné moci. Obecně přitom není rozhodné jaké podání dle jakého právního předpisu takovýto subjekt činí, neboť komunikace prostřednictvím datových schránek je primárním komunikačním prostředkem prostřednictvím, něhož jsou orgány veřejné moci povinny komunikovat. Navíc úkon (podání) učiněný oprávněnou osobou prostřednictvím datové schránky, má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný.¹⁵ Aplikace elektronické formy komunikace je tak z pohledu stávající legislativy upřednostňována před komunikací písemnou. Pro úplnost k písemné formě podání snad jen uvedeme, že z pohledu písemné formy je zcela lhostejné, zda písemný úkon bude proveden vlastnoručním psaným písmem podatele, na stroji či na osobním počítači. Vždy je však důležitý vlastnoruční podpis jednající osoby včetně uvedení místa a data podání.

2.6.2 Ústní podání

Ústní forma úkonu je obvyklá zejména při ústním jednání, či jednání, při nichž dochází ke styku účastníků řízení. O ústním podání se ve smyslu ust. § 18 správního řádu sepisuje protokol, který obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vyličení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Ústní forma je tak *de facto* prostřednictvím vyhotoveného protokolu převedena do formy písemné. Dodejme, že obsahové náležitosti protokolu jsou správním řádem uvedeny jako příkladné a nikoliv taxativní. Není vyloučeno, aby protokol obsahoval tedy i další obsahové náležitosti. Správní řád též výslovně uvádí, že kromě protokolu lze též pořídit obrazový nebo zvukový

¹³ JANÁK, M., MATEJKA, J. *Normativní regulace prostředí datových schránek*. Právník. 2010, č. 4, s. 346.

¹⁴ Dle § 2 zákona č. 300/2008 Sb., je datová schránka elektronickým úložištěm, které je určeno ke třem základním účelům, a to k: 1) doručování orgánů veřejné moci, 2) provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci, 3) dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob.

¹⁵ Viz ust. § 18 zákona č. 300/2008 Sb.

záznam. Obrazové záznamy jsou obvyklé např. při projednávání dopravních přestupků překročení nejvyšší povolené rychlosti, kde jedním z podkladů bývá i fotografie pořízená radarem pro měření rychlosti.

2.6.3 Elektronické podání

Elektronické formy podání lze označit za moderní metodu či formu podání, která nabírá s rozvojem informačních a telekomunikačních služeb v informační společnosti stále většího významu. V současnosti je z pohledu této formy podání situace následující. Je-li elektronické podání opatřeno resp. podepsáno zaručeným elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., zákon o elektronickém podpisu (dále jen „**zákon o EP**“), ve znění pozdějších předpisů, není třeba vyčkávat jeho potvrzení správním orgánem nebo jej doplňovat originálem písemného podání do pěti dnů, jako tomu je v případě podání učiněných prostřednictvím dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Legislativní vymezení pojmu elektronický podpis je obsažen v ust. § 2 zákona o EP. Elektronickým podpisem se rozumí údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojené a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě.¹⁶ Zaručeným elektronickým podpisem se rozumí elektronický podpis, který splňuje následující požadavky: i) je jednoznačně spojen s podepisující osobou, ii) umožňuje identifikaci podepisující osoby ve vztahu k datové zprávě, iii) byl vytvořen a připojen k datové zprávě pomocí prostředků, které podepisující osoba může udržet pod svou výhradní kontrolou, a iv) je k datové zprávě, ke které se vztahuje, připojen takovým způsobem, že je možno zjistit jakoukoliv následnou změnu dat.¹⁷ Pro úplnost k použitému pojmosloví uvedme, že datovou zprávou jsou elektronická data, která lze přenášet prostředky pro elektronickou komunikaci a uchovávat na záznamových médiích, používaných při zpracování a přenosu dat elektronickou formou.¹⁸ Lze shrnout, že zákon o EP striktně rozlišuje mezi „obecným“ elektronickým podpisem, kterým může být například pouhý podpis osoby odesílající email a „zaručeným“ elektronickým podpisem, který musí kumulativně splňovat všechny zákonem stanovené náležitosti.

¹⁶ Viz § 2 písm. a) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu

¹⁷ Viz § 2 písm. b) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu

¹⁸ Viz § 2 písm. d) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu

Na elektronická podání se dále vztahuje ust. § 37 odst. 5 správního řádu, z něhož plyne, že podatel podání učiněného v elektronické podobě uvede též současně poskytovatele certifikačních služeb, který jeho certifikát vydal a vede jeho evidenci, nebo certifikát připojí k přímo k podání. Zde správní řád opětovně odkazuje na aplikaci zákona o EP. Pro úplnost uvedme, že dle zákona o EP je poskytovatelem certifikačních služeb fyzická osoba nebo právnická osoba anebo organizační složka státu, která vydává certifikáty a vede jejich evidenci, případně poskytuje další služby spojené s elektronickými podpisy. Certifikátem se pak podle zákona o EP rozumí datová zpráva, která je vydána poskytovatelem certifikačních služeb, spojuje data pro ověřování elektronických podpisů s podepisující osobou a umožňuje ověřit její identitu, nebo spojuje data pro ověřování elektronických značek s označující osobou a umožňuje ověřit její identitu.¹⁹ Správní orgány, které přijímají a odesílají datové zprávy se zaručenými elektronickými podpisy založenými na kvalifikovaných certifikátech vydaných akreditovanými poskytovateli certifikačních služeb, jsou povinny přijmout k zajištění postupů uplatňovaných při přijímání a odesílání datových zpráv prostřednictvím elektronické podatelny organizačně technická opatření vyplývající z nařízení vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách. K problematice elektronických podatel viz níže.

Elektronické podání, které není podepsané zaručeným elektronickým podpisem, tzn. učiněné zejména prostřednictvím dálnopisu, telefaxu, nebo veřejné datové sítě, je podatel povinen jej do 5 dnů potvrdit nebo doplnit v souladu s požadavky zákona tzn. písemně, ústně do protokolu, nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Pokud elektronické podání není takto potvrzeno či doplněno, správní orgán k němu nepřihlíží a takovéto „anonymní“ podání není schopno vyvolat právní účinky. „Navíc u takto učiněných podání není správní orgán povinen ani vyzývat dotčenou osobu k doplnění podání, neboť toto ustanovení je speciální vůči ustanovení odstavce druhého co do způsobů, jak lze činit úkony vůči správnímu orgánu. Zřejmě jen ve výjimečných případech by připadala v úvahu poučovací povinnost ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu, neboť nelze rozumě předpokládat, že by dotčená osoba v 21. století mohla předpokládat, že její faxové či e-mailové podání, bez zaručeného elektronického podpisu, může bez doplnění vyvolat jí zamýšlené účinky ve formalizovaných procesech ve veřejné

---

¹⁹ Viz zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu.

správě.²⁰ Lhůta pěti dní k potvrzení či doplnění podání představuje z pohledu ust. § 39 a násl. správního řádu lhůtu procesně právní a stačí tedy, aby požadované potvrzení či doplnění podání provedl účastník v poslední den lhůty např. prostřednictvím držitele poštovní licence.

2.6.4 Telegrafické podání

Přestože správní řád výslovně v ust. § 37 odst.4 správního řádu neuvádí možnost podání prostřednictvím telegrafu, je s ohledem na téma této bakalářské práce potřené k telegrafickému podání uvést alespoň následující výklad. Telegraf je jednoduché elektrické zařízení sloužící k přenosu textových zpráv prostřednictvím elektrických impulzů. V českých zemích byl uveden telegraf do veřejného provozu 15. února 1850, přičemž již v roce 1888 bylo podáno celkem 1,3 milionu telegramů.²¹ Zpráva odeslaná přes telegraf se nazývá telegram anebo též telegrafická zpráva.²² Telegrafické podání nelze ztotožňovat s podáním učiněným prostřednictvím telefaxu neboli faxu, což je zařízení sloužící k přenosu statického obrazu pomocí telefonní linky.

Telegrafické podání představuje tedy z pohledu dnešních informačních a telekomunikačních služeb více než archaickou a překonanou formu komunikace, která však měla při vývoji lidstva svůj nesporný a ohromný význam. Z pohledu historických souvislostí telegrafické formy komunikace, která měla nesporný význam, lze uvést Nařízení vlády č. 82/1925 Sb., kterým se určovaly podmínky zřizování, udržování a provozu telegrafů. Podle uvedeného nařízení se rozlišovaly dvě základní kategorie telegrafů, státní a soukromé. Státní telegrafy se dále rozlišovaly na tři samostatné kategorie podle klasifikace působnosti subjektu, který telegrafy zřizoval, udržoval a provozoval na telegrafy v působnosti poštovní a telegrafní správy, ostatních oborů státní správy a koncesionářské telegrafy.

„Zatímco v období první republiky poštovní telegrafisté vyťukali ke čtyřem milionům telegramů ročně a v době reálného socialismu vychrlily dálnopisy každý rok kolem deseti milionů telegramů, s nástupem elektronické komunikace v devadesátých

²⁰ JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád*. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 152.

²¹ WIKIPEDIE. *Telegrafie*. [online]. [cit.20.3.2012]. Dostupný z [www:<http://cs.wikipedia.org/wiki/Telegrafie>](http://cs.wikipedia.org/wiki/Telegrafie)

²² WIKIPEDIE. *Telegraf*. [online]. [cit.20.3.2012]. Dostupný z [www:<http://cs.wikipedia.org/wiki/Telegraf>](http://cs.wikipedia.org/wiki/Telegraf)

letech zažila tato služba strmý pád. Za rok 2009 přijali pracovníci 3337 pošt od občanů celkem 756 telegramů.²³ Uskutečnění podání prostřednictvím telegrafu je v dnešní době tedy spíše rarita. Například Česká pošta s.p., ukončila k 31.3.2010 po více jak 160 letech možnost posílání telegramů. Přestože telegram býval v historii jednou z nejvyužívanějších poštovních služeb, krok s Internetem, potažmo neustálým vývojem informační společnosti, se mu však udržet nepodařilo. Telegrafické podání jako jednu z podob či forem podání tak lze právem označit dnes již za překonanou a přežitou.

2.7 Podání a elektronická podatelna

Z ust. § 37 odst. 7 správního řádu plyne, že „Není-li správní orgán schopen zajistit přijímání podání v elektronické podobě podle odstavce 4, uzavře osoba uvedená v § 160 odst. 1, jejíž je tento správní orgán součástí, s obcí s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má sídlo, veřejnoprávní smlouvu (§ 160) o provozování elektronické podatelny.“ Správní orgány jsou povinny zajistit přijímání podání v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem (umožňující jednoznačnou identifikaci podepisující osoby.) prostřednictvím tzv. elektronické podatelny. Elektronická podatelna je určena pro uživatele disponující zaručeným kvalifikovaným elektronickým podpisem. Elektronická podatelna akceptuje přílohy ve formátech pdf, rtf, xls, doc, txt a maximální celková velikost všech příloh je omezena na 10MB.²⁴

Pokud tedy není správní orgán schopen zajistit sám provozování elektronické podatelny a přijímání podání v elektronické podobě, je povinen tak učinit skrze veřejnoprávní smlouvy o provozování podatelny. „V takovém případě uzavře osoba uvedená v § 160 odst. 1 správního řádu, jejíž součástí je tento správní orgán (tedy osoba, která je oprávněná uzavřít veřejnoprávní smlouvu – stát, veřejnoprávní korporace, jiná právnická osoba zřízená zákonem či právnická nebo fyzická osoba, pokud vykonává zákonem nebo na základě zákona svěřenou působnost v oblasti veřejné správy), s obcí s rozšířenou působností, v jejímž správním obvodu má správní orgán sídlo, koordinační veřejnoprávní smlouvu, jejímž předmětem bude provozování elektronické podatelny.“²⁵

²³ Lidovky.cz. Zpravodajský server Lidových novin. *Česká pošta ruší posílání telegramů, jsou prodělečné* [online].[cit.18.3.2012]. Dostupný z http://www.lidovky.cz/ceska-posta-rusi-posilani-telegramu-jsou-prodelečne-f9t-/ln_domov.asp?c=A100329_204527_ln_domov_tsh

²⁴ JUSTICE.CZ.*E-podatelna* [online].[cit.17.3.2012]. Dostupný z <http://epodatelna.justice.cz/ePodatelna/epo1200new/form.do>

²⁵ JEMELKA, L., PONĎĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád*. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 153

Obce s rozšířenou působností, jsou jakýmsi mezičlánkem přenesené působnosti státní správy mezi krajskými úřady a obecními úřady. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností mají oproti ostatním obecním úřadům některé oblasti veřejnoprávní působnosti. Výčet obcí s rozšířenou působností je uveden v Příloze č. 2 zákona č. 314/2002 Sb., zákon o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností.

Veřejnoprávní smlouva o provozování elektronické podatelny představuje z pohledu správního řádu nejčastěji dvoustranný právní úkon, který zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti v oblasti veřejného práva. Takováto veřejnoprávní smlouva musí splňovat vedle požadavků obecně kladených na smlouvy soukromoprávní, tzn. smlouva nesmí být v rozporu s právními předpisy ani je obcházet, též i požadavky ryze veřejnoprávní jako jsou zejména soulad s veřejným zájmem, nesnižování důvěryhodnosti veřejné správy a požadavek účelnosti k plnění úkolů veřejné správy.²⁶ Veřejnoprávní smlouva o provozování elektronické podatelny musí dále obsahovat zákonem požadované podstatné náležitosti dle ust. § 63 zákona č.128/2000 Sb., o obcích. Veřejnoprávní smlouva tohoto typu musí tedy obsahovat, a) označení účastníků smlouvy, b) dobu trvání smlouvy, c) určení rozsahu přenesené působnosti, kterou budou orgány obce vykonávat pro orgány jiné obce (jiných obcí) a d) způsob úhrady nákladů spojených s výkonem přenesené působnosti. Pro úplnost dodejme, že veřejnoprávní smlouva se vždy posuzuje podle svého skutečného obsahu.

Za situace, kdy nedojde k uzavření veřejnoprávní smlouvy o provozování elektronické podatelny mezi příslušnými subjekty, postupuje se podle ust. § 37 odst. 8 správního řádu. V případě, kdy správním orgánem, který neplní předmětnou veřejnoprávní povinnost, je obecní úřad, odkazuje správní řád na postup podle zákona o obcích. V takovém případě podle ust. § 65 zákona o obcích rozhodne krajský úřad, že pro obecní úřad bude přenesenou působnost nebo část přenesené působnosti vykonávat pověřený obecní úřad, do jehož správního obvodu patří. Krajský úřad zároveň rozhodne o převodu příspěvku na výkon přenesené působnosti. Rozhodnutí vydává krajský úřad v přenesené působnosti a zveřejní se nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce obecního úřadu obce, jejíž orgán neplnil povinnosti.

---

²⁶ Viz ust. § 159 správního řádu.

„V případě jiného správního orgánu, než je obecní úřad, rozhodne nadřízený správní orgán (viz § 178), že pro něj bude tuto povinnost vykonávat sám, nebo že jejím vykonáváním pověří jiný věcně příslušný správní orgán ve svém správním obvodu. Rozhodnutí nadřízeného správního orgánu musí být zveřejněno na úřední desce toho správního orgánu, který neplnil povinnost zajistit zveřejnění obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to nejméně po dobu 15 dnů.“²⁷

2.8 Některé druhy podání podle správního řádu

Podání podle ust. § 37 správního řádu je úkonem fyzické či právnické osoby jako podatele či účastníka, na jehož základě je buďto zahajováno správní řízení, nebo jehož prostřednictvím účastník svá práva uplatňuje či v průběhu správního řízení hájí, anebo kterým uplatňuje opravné prostředky proti rozhodnutí správního orgánu. Podání tak v širším slova smyslu může zahrnout celou řadu různých forem, resp. druhů, jako např. podnět k zahájení řízení, námitka podjatosti úřední osoby, žádost o zahájení řízení, stížnost, odvolání, návrh na doplnění dokazování, návrh na provedení místního šetření, vzdání se práva na odvolání a celá řada dalších.

2.8.1 Žádost

Žádost představuje z pohledu správního řádu jednu z mnoha možných forem či druhů podání. Žádost je poměrně často využívaný druh podání, na jehož základě bývá zahajováno správní řízení. „Je-li řízení zahájeno na žádost, vymezuje předmět řízení žadatel a disponuje s ním i s řízením.“²⁸ Podle ust. § 45 odst.1 správního řádu vyplývá, že žádost musí mít obecné náležitosti podání podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu tzn. kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje, a ze žádosti musí být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Rovněž je žadatel povinen označit další jemu známé účastníky. Žádost se stejně jako podání posuzuje podle svého obsahu a nikoliv striktně podle pouhého označení.

Pokud nemá žádost zákonem předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky žádosti odstranit. Vady odstraní správní orgán v

²⁷ JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád*. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 154.

²⁸ Hendrych, D. a kol. *Správní právo*. 7. vydání. Praha: C.H. Beck, 2009, str. 457.

součinnosti se žadatelem buďto na místě (činí-li žadatel podání resp. žádost osobně ústně či do protokolu) nebo správní orgán vyzve žadatele k jejich odstranění (činí-li žadatel podání písemně či elektronicky). K odstranění vad v tomto případě správní orgán poskytne žadateli přiměřenou lhůtu a zároveň jej poučí o následcích neodstranění nedostatků ve stanovené lhůtě. Správní orgán je v takovéto situaci oprávněn řízení přerušit podle ust. § 64 správního řádu.

Obecně platí, že žádost musí být právně přípustná. Pokud podá žadatel žádost, jež je zjevně právně nepřípustná, tak správní orgán žádost neprojedná a řízení bez dalšího zastaví. „Jako nepřípustnou žádost by bylo možné považovat podání žádající provedení něčeho, co není fakticky či právně možné (poskytnutí neexistující licence, realizaci práva, které již zaniklo např. uplynutím prekluzivní lhůty, apod.) nebo k čemu není žadatel oprávněn (snaží se například uplatnit vlastnická práva k cizí věci nebo se právnická osoba domáhá práv určených pouze osobám fyzickým).“²⁹ Usnesení o zastavení řízení, jež je zjevně právně nepřípustné, správní orgán oznamuje účastníkům, kteří byli o zahájení řízení uvědoměni. Závěrem k institutu žádosti dodejme, že z pohledu zásady dispozitivnosti je žadatel oprávněn předmět své žádosti zúžit, nebo ji vzít zcela zpět. Takovéto právo přísluší žadateli však pouze do vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

2.8.2 Stížnost

Stížnost představuje další z možných druhů podání a je výslovně zakotvena v ust. § 175 správního řádu. „Někdy se výraz stížnost používá pro označení určitého procesního prostředku (v trestním řízení je stížnost opravným prostředkem proti usnesení, stížnost pro porušení zákona zvláštním opravným prostředkem“.³⁰ Vedle žádosti je i stížnost velmi často používaným podáním a to zejména pak ze strany dotčených osob, kde stížnost představuje jakýsi speciální prostředek ochrany. Stížnost, stejně jako ostatní druhy či formy podání (jako např. žádost), je nutno posuzovat podle jejího skutečného obsahu a nikoli podle označení.

Prostřednictvím stížnosti se mohou osoby, které jsou dotčené buďto nevhodným chováním úředních osob nebo postupem správního orgánu, obrátit na příslušný správní

---

²⁹ JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád*. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 182.

³⁰ Hendrych, D. a kol. *Správní právo*. 7. vydání. Praha: C.H. Beck, 2009. str. 830.

orgán.³¹ Správní řád neposkytuje jiný prostředek ochrany. Podání stížnosti nesmí být stěžovateli na újmu, přičemž však odpovědnost za trestný čin nebo správní delikt stěžovatele tím není dotčena. Opět i stížnost, jako kterékoliv jiné podání, je možné realizovat buďto písemně (tzn. i elektronicky) nebo ústně. Při ústním podání stížnosti, kterou nelze vyřídit na místě, je správní orgán povinen vyhotovit písemný záznam. Dotčená osoba podává stížnost u správního orgánu, u kterého probíhá řízení. Obecně je správní orgán povinen vždy prošetřit skutečnosti, které jsou obsahem stížnosti. V tomto ohledu je správní orgán oprávněn provést výslech stěžovatele, osob, proti nimž stížnost směřuje a popřípadě i další osoby, jejichž výpověď může přispět k objasnění věci. Správní orgán má ze zákona lhůtu 60 dnů k vyřízení stížnosti. Lhůta počíná správnímu orgánu běžet ode dne doručení stížnosti správnímu orgánu. Lhůtu 60 dnů může správní orgán překročit, pokud nelze v jejím průběhu zajistit podklady potřebné pro vyřízení stížnosti. Správní orgán je povinen vyrozumět stěžovatele resp. dotčenou osobu o vyřízení stížnosti. „Vrozumění o vyřízení stížnosti by mělo být chápáno jako sdělení informace o tom, jestli byla stížnost důvodná, resp. částečně důvodná, a budou z ní vyvozeny určité důsledky (opatření k nápravě), nebo nikoli. O výsledcích šetření nebo konkrétních opatřeních k nápravě, která musí být učiněna bezodkladně, však musí být stěžovatel s ohledem na ust. § 175 odst. 6 vyrozuměn pouze tehdy, pokud o to požádá. Byla-li stížnost shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, je správní orgán povinen bezodkladně učinit nezbytná opatření k nápravě. Takovým opatřením k nápravě může být například výtka, snížení osobního ohodnocení, nebo jiný pracovněprávní postih, který nijak nebrání postihu pachatele pro trestný čin či správní delikt spáchaný stejným jednáním.“³² Pokud je stěžovatel přesvědčen, že jeho stížnost nebyla řádně vyřízena, může požádat nadřízený správní orgán, aby přešetřil způsob, jakým byla jeho stížnost vyřízena.

Ke stížnosti jako speciálnímu procesnímu prostředku lze uvést, že „obecný institut stížnosti má však sále význam, protože autoregulační mechanismy vždy a všude plně nepůsobí a protože se i nadále vyskytují a budou vyskytovat jevy, o nichž by se veřejná správa jinak včas nebo vůbec nedozvěděla; jde tedy především o to, aby vztahy mezi

---

³¹ „K pojmu „nevhodné chování“ uvádí např. JUDr. Kolman toto: „Pod zákonodárcem použitým pojmem nevhodné chování, který je bezpochyby značně široký a relativně těžko pregnantně uchopitelný, si můžeme představit širokou paletu nemístného jednání ze strany úředních osob porušujícího zásady slušného chování a vystupování, nebo jednání, které dehonestuje, zesměšňuje či jinak napadá lidskou důstojnost dotčené osoby. Za nevhodné jednání možno pokládat i takové jednání pracovníka správního úřadu, který řádně či vůbec nevyšlechně osobu. Konkrétním příkladem nevhodného chování je např. tykání občanu vietnamské národnosti či poučování nepřiměřeně afektovaným hlasem o tom, co má dotčená fyzická osoba vědět. Tedy každé jednání, které se neslučuje se zásadou správního řízení, že veřejná správa je službou veřejnosti.“ (Kolman, P. Stížnosti podle nového správního řádu. Právní rádce. č. 2005, č. 8, s. 35).“

³² JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád*. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 636.

stěžovateli a adresáty stížností byly všude tam, kde je to třeba, vhodným způsobem právně upraveny.³³

2.8.3 Odvolání

Odvolání představuje další „typový druh“ podání, který je upraven v ust. § 81 a násl. správního řádu. „Odvoláním se účastníci mohou bránit proti rozhodnutí orgánu první instance, pokud s ním nejsou spokojeni.“³⁴ Odvolání tedy představuje procesní úkon účastníka řízení, který směřuje proti prvoinstančnímu rozhodnutí správního orgánu a který zároveň představuje tzv. řádný opravný prostředek. Účastník, který se však písemně vzdal práva na odvolání, nebo toto učinil ústně do protokolu, ztrácí práva na podání odvolání. Rovněž i v případě, kdy účastník, který odvolání již podal tzv. odvolatel, vezme odvolání zpět, nemůže jej podat opětovně.

Odvoláním lze napadnout kterýkoliv výrok rozhodnutí, přičemž odvolání jen proti odůvodnění je naopak nepřipustné. Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, a musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu (tzn. obecné náležitosti podání). Odvolání musí též obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Pokud odvolatel v odvolání výslovně neuvede, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, má se za to, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání je nutné podat v potřebném počtu vyhotovení a to tak, aby jeden stejnopis odvolání zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal po jednom vyhotovení. Za situace, kdy tak odvolatel neučiní, potřebný počet stejnopisu odvolání zajistí správní orgán na náklady účastníka.

Lhůta pro podání odvolání činí ze zákona 15 dnů a počíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty. „Včas podané odvolání má obvykle dva účinky, jednak účinek suspenzivní a jednak účinek devolutivní. Suspenzivní neboli odkladný účinek znamená, že rozhodnutí nenabývá právní moci a nestává se vykonatelným. Devolutivní účinek znamená přesun rozhodovací pravomoci k vyššímu tj., odvolacímu

³³ Hendrych, D. a kol. *Správní právo*. 7.vydání. Praha: C.H. Beck, 2009. str. 831.

³⁴ Hendrych, D. a kol. *Správní právo*. 7.vydání. Praha: C.H. Beck, 2009. str. 481.

orgánu.³⁵ Podle ust. § 85 odst.2 správního řádu může správní orgán odkladný účinek odvolání vyloučit ve třech zákonem uvedených případech tj.: a) jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem, b) hrozí-li vážná újma některému z účastníků, nebo c) požádá-li o to účastník. Ve všech uvedených případech vyloučení odkladného účinku není možné, pokud by tím vznikla újma jiným účastníkům nebo to není ve veřejném zájmu. Vyloučení odkladného účinku, jsou-li pro něj daný důvody resp. zákonný důvod, musí však být vždy odůvodněno.

Odvolacím správním orgánem, který o odvolání rozhoduje, je nejbližší nadřízený správní orgán, pokud zákon nestanoví jinak. „Správnost rozhodnutí odvolací orgán přezkoumává pouze v rozsahu námitek uvedených v řádném opravném prostředku, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Rozlišení zákonnosti a správnosti rozhodnutí patří mezi obtížné teoretické otázky, se kterými se potýká i soudní judikatura.“³⁶ Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, jej může zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas.³⁷ Takovýto postup správního orgánu se nazývá autoremedura. Pokud není uplatněna autoremedura, může odvolací řízení skončit několika možnými způsoby. V případě, kdy odvolací správní orgán dojde k závěru, že odvoláním napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, nebo že je nesprávné, může buďto: 1) rozhodnutí nebo jeho část zrušit a řízení zastavit, nebo 2) rozhodnutí nebo jeho část zrušit a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, nebo 3) rozhodnutí nebo jeho část změnit. Při změně rozhodnutí je však správní orgán vázán řadou zákonných podmínek, mezi které patří zejména zákaz změnit napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Pokud správní orgán neshledá žádný ze shora uvedených důvodů, tak odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

---

³⁵ KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J., TELECKÝ, D.: *Základy správního práva*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2009. str. 200-202.

³⁶ Hendrych, D. a kol. *Správní právo*. 7.vydání. Praha: C.H. Beck, 2009. str. 485.

³⁷ Viz ust. § 87 správního řádu.

3. PODÁNÍ DLE JINÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

3.1 Daňový řád

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, představuje v oblasti správního práva potažmo daňového práva poměrně autonomní právní předpis. Přestože daňový řád upravuje postup správců daní (správních orgánů), práva a povinnosti daňových subjektů a třetích osob, které jim vznikají při správě daní, tak při správě daní se správní řád nepoužije.³⁸ Zejména pak z tohoto upravuje daňový řád samostatně i právní úpravu podání, kterou nalezneme v hlavě VI, díl 1 ust. § 70 a násl. Podle správního řádu je podání úkonem osoby zúčastněné na správě daní směřujícím vůči správci daně. Stejně jako v případě podání dle správního řádu i v případě podání podle daňového řádu se podání posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Z podání musí být zřejmé, kdo je činí, čeho se týká a co se navrhuje, což opět koresponduje s požadavky na podání podle správního řádu.

Podle ust. § 71 daňového řádu plyne, že podání lze učinit písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou, která je opatřena uznávaným elektronickým podpisem, nebo která je odeslána prostřednictvím datové schránky. Zde je patrný rozdíl, neboť daňový řád oproti správnímu řádu výslovně uvádí možnost podání prostřednictvím datové schránky. Písemná podání a podání ústně do protokolu musí být podepsána osobou, která podání činí. Podání učiněné vůči správci daně za použití datové zprávy bez uznávaného elektronického podpisu nebo za použití jiných přenosových technik, tj. komunikačních prostředků, je potřeba doplnit originálem vyhotovení podání do 5 dnů. Podání se činí u příslušného správce daně tzn. příslušného finančního úřadu. Na požádání správce daně potvrdí příjem podání, jež bylo učiněno písemně nebo datovou zprávou. Jde-li o datovou zprávu zasílanou na technickém zařízení správci daně, je přijetí podání potvrzeno tímto zařízením s uvedením časového údaje o přijetí této datové zprávy. Z ust. § 73 odst.4 daňového řádu obdobně jako ze správního řádu vyplývá, že podání, kterým je zahájeno řízení, může ten, kdo jej učinil, změnit nebo vzít zpět do doby, než je správcem daně vydáno rozhodnutí ve věci neboli tzv. meritorní rozhodnutí.

Pokud má podání podle daňového řádu vady, pro které není způsobilé k projednání, anebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, vyzve správce daně podatele, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví. Výzva správce daně obsahuje poučení o následcích spojených s neodstraněním označených

---

³⁸ Viz ust. § 262 daňového řádu.

vad. I zde je tedy patrná totožnost úpravy se správním řádem. Pokud podatel výzvě vyhoví a odstraní vady podání ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas. Pokud však podatel vady podání neodstraní, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným.

3.2 Přestupkový zákon

Zákon č. 200/1990 Sb., přestupkový zákon, reguluje, jak ostatně vyplývá již ze samotného názvu zákona, právní úpravu přestupků. Podle ust. § 2 odst.1 přestupkového zákona se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Přestupky se projednávají zásadně z úřední povinnosti, tj. *ex officio*, nebo v případě zákonem výslovně uvedených přestupků lze řízení zahájit též na žádost resp. návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka. Podkladem pro zahájení přestupkového řízení je obvykle oznámení orgánu veřejné správy, orgánu policie nebo obce, případně žádost či návrh právnické nebo fyzické osoby. Přestupky projednávají buďto obecní úřady nebo zvláštní orgány obcí (komise k projednávání přestupků) nebo jiné správní orgány, pokud tak stanoví zvláštní zákon.³⁹ Přestože přestupkový zákon obsahuje ve své třetí části úpravu „řízení o přestupcích“, nejedná se o úpravu komplexní, jež by byla regulována výlučně přestupkovým zákonem. Uvedené přímo vyplývá z ust. § 51 podle něhož, není-li v přestupkovém zákoně nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení tzn. správní řád. Pro přestupkový zákon včetně řízení o přestupku se tak uplatní princip subsidiarity správního řádu. Tento princip se aplikuje i v případě jiných zvláštních předpisů, který výslovně odkazují na užití správního řádu.

Přestupkový zákon výslovně právní úpravu podání, jak jej upravuje správní řád, neobsahuje. Z tohoto důvodu a s ohledem na výše uvedený princip subsidiarity správního řádu bude třeba v případě podání činěných v rámci přestupkového řízení postupovat analogicky a aplikovat ust. § 37 správního řádu. Pokud tedy například podává postižená osoba návrh na zahájení přestupkového řízení, měl by takovýto návrh jako podání

---

³⁹ Jako například Český telekomunikační úřad příslušný k projednávání přestupků uvedených v ust. § 120 zákona č. 127/2005 Sb., zákon o elektronických komunikacích, v platném znění.

obsahovat veškeré zákonem stanovené náležitosti. Návrh by tak měl obsahovat předepsané náležitosti, zejména by tedy mělo být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Vzhledem k tomu, že formu podání přestupkový zákon rovněž neupravuje, bude i zde namíste aplikace ust. § 37 odst.4 správního řádu, podle něhož lze podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem.

3.3 Soudní řád správní

Soudní řád správní tj. zákon č. 150/2002 Sb., upravuje pravomoc a příslušnost soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví a některé otázky organizace soudů a postavení soudců, a rovněž postup soudů, účastníků řízení a dalších osob ve správním soudnictví. Soudní řád správní je tedy ryze procesní právní předpis, jež v žádném ze svých 135 paragrafů neodkazuje na užití správního řádu. Subsidiární aplikace správního řádu při výkonu správního soudnictví dle soudního řádu správního je zcela vyloučena. Uvedené se vztahuje samozřejmě v celém rozsahu i na úpravu podání.

Právní úprava podání v režimu soudního řádu správního je upravena zcela samostatně v hlavě první ust. § 37 soudního řádu. Z uvedeného ustanovení, jež nese obecné označení jako úkony účastníků a osob zúčastněných na řízení, vyplývá, že účastníci a osoby zúčastněné na řízení mohou činit své úkony jakoukoli formou, pokud zákon pro některé úkony určitou formu nestanoví. Předseda senátu správního soudu může však vždy uložit, aby úkon byl proveden písemně nebo ústně do protokolu. Úkony je tak možno učinit písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Pro podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, tzn. např. návrh na zahájení řízení (správní žaloba), lze však provést pouze ve formě písemné, ústní do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zákona o elektronickém podpisu. V případě, kdy je takovýto úkon učiněn v jiné než soudním řádem výslovně povolené formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Zde je patrná totožnost úpravy s ust. § 37 odst.4 správního řádu.

Každé podání dle soudního řádu správního musí rovněž obsahovat podstatné náležitosti, tzn. z podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co se navrhuje a musí být podepsáno a datováno. V porovnání s obsahovými náležitostmi

podání dle správního řádu je dle soudního řádu správního vyžadováno uvedení subjektu, proti kterému podání směřuje (podpis jednající osoby a datace podání vyplývá rovněž z ust. § 37 odst. 2 správního řádu). Oproti správnímu řádu však soudní řád správní nevyžaduje pregnantní označení podatele. Dle správního řádu soudního postačuje, aby podatel v podání uvedl osobní údaje jen v nezbytně nutném rozsahu, tj. jméno, příjmení a doručovací adresu.

Podatel je povinen připojit k podání listiny, kterých se dovolává, a své podání zaslat správnímu soudu v potřebném počtu vyhotovení. Pokud podání obsahuje vady, postupuje se dle ust. § 37 odst.5 soudního řádu správního, kdy předseda senátu vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu potřebnou lhůtu. Pokud podatel v poskytnuté lhůtě neodstraní vady podání, tak soud podání usnesením odmítne, o čemž však musí při výzvě k odstranění vad podatele nejprve náležitě poučit.

4. E-GOVERNMENT A PODÁNÍ

4.1 Elektronizace veřejné správy

Z hlediska elektronizace veřejné správy hovoříme o tzv. e-Governmentu. Jedná se o dlouholetý proces s cílem elektronizovat vnitřní agendy ve veřejné správě. E-Government chápeme jako využití komunikačních a informačních technologií a systémů s cílem optimalizovat činnost veřejné správy tak, aby fyzické a právnické osoby mohly lépe a rychle využívat služby veřejné správy. K efektivnímu fungování takovéto „služby“ je třeba ze strany úřadu zajistit přístup k Internetu a potřebné technické vybavení, dále přístup k online službám, tj. k webových stránkám úřadů veřejné správy, a v neposlední řadě proškolit úředníky, kteří budou pracovat se specifickými aplikacemi.⁴⁰

Mezi výhody elektronizace veřejné správy patří zejména zrychlení procesů ve veřejné správě, zjednodušení agendy, flexibilita, lepší dostupnost, snížení nákladů aj. Bohužel elektronizace má i svá negativa v podobě napadení nebo poškození obsahu datových zpráv a poškození technického vybavení buď úmyslně, z nedbalosti, či

---

⁴⁰ KYSELICA, A. *e-Government v ČR z pohledu statistiky*. [online]2006, č.28[cit.25.2.2012]. Dostupný z [www: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/s/2006/28/konz.html >](http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/casopisy/s/2006/28/konz.html)

v důsledku vyšší moci. Vzhledem k velkému množství toku dat je velice složité zjistit, zda a v jaké míře došlo k úniku informací.⁴¹ Bohužel zkušenosti hackerů nám neustále dokazují, že téměř žádný ochranný systém pro ně není překážkou, ba naopak jej vidí jako výzvu.

4.2 Portál veřejné správy

Službou veřejné správy, která slouží k usnadnění komunikace veřejnosti s úřady, je tzv. Portál veřejné správy, (dále jen "**Portál**"), který vznikl na základě zákona č. 365/2000 Sb., zákon o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ISVS).⁴² Jedná se o vytvoření „virtuálního úřadu“ na bázi elektronické veřejné správy, tedy e-Governmentu. V obecném pojetí chápeme Portál jako informační systém, který poskytuje systematicky utříděné a vzájemně propojené informace. Cílem Portálu je poskytovat fyzickým i právnickým osobám dálkový přístup k informacím a službám orgánů veřejné správy, dále zvýšit efektivitu a autoritu veřejné správy a posílit důvěru občanů ve veřejnou správu tzn. i činnost správních orgánů. Mezi hlavní požadavky na Portál patří dostupnost informací, jejich aktualizace, uživatelsky příjemné prostředí a zabezpečení.⁴³

Na Portálu nalezneme sekce jako jsou např. adresáře obsahující kontakty na orgány státní správy a samosprávy, zákony, životní situace navrhuující občanovi optimální postup v konkrétní situaci, online noviny veřejné správy, slovník pojmů, mapové služby a v neposlední řadě i sekci podání.⁴⁴ Sekce životní situace se v roce 2005 umístila mezi nejlepšími projekty v rámci eEurope Awards for e-Government jako zdařilý průvodce občana veřejnou správou.⁴⁵ Jedná se o jednu z nejzajímavějších služeb Portálu. Aplikace nabízí informace o tom, jakým způsobem, jak a kde vyřídit potřebnou záležitost včetně online dostupných formulářů, kontaktních údajů a poplatků. Portál nabízí též mnoho užitečných odkazů jakými jsou obchodní věstník, přehled veřejných zakázek, připravovaná legislativa, neziskové organizace a další.⁴⁶ Podle statistických údajů Ministerstva informatiky, které bylo zrušeno k 1. červnu 2007 zákonem č. 110/2007 Sb., od roku 2004

⁴¹ MATES,P., SMEJKAL,V. *E-government v českém právu*, Praha: Linde Praha, a.s., 2006. str. 193.

⁴² Dne 19.3.2012 byla opětovně uvedena webová stránka Portálu do provozu, zůstává však zatím v testovacím provozu.

⁴³ MATES,P., SMEJKAL,V. *E-government v českém právu*, Praha: Linde Praha, a.s., 2006. str. 221-222.

⁴⁴ Portál veřejné správy[online].[cit.17.6.2011].Dostupný z [www:<http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/6966/place>](http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/6966/place)

⁴⁵ SMEJKAL, V. *Datové schránky v právním řádu ČR : zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, s komentářem.*, Praha : ABF, 2009, str. 18-19.

⁴⁶ Portál veřejné správy[online].[cit.17.6.2011].Dostupný z [www:<http://www.portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/708/_s.155/6966/place >](http://www.portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/708/_s.155/6966/place)

výrazně stoupá návštěvnost Portálu.⁴⁷ V lednu roku 2004 navštívilo Portál 154.124 návštěvníků a v lednu 2006 počet návštěv stoupl na celkem 265.747.⁴⁸

4.3 Typy služeb elektronického podání

Z pohledu zadání této bakalářské práce je nejvýznamnější částí Portálu sekce Podání. Sekce podání slouží pro registraci uživatelů, kteří chtějí využívat elektronické služby poskytované veřejnou správou prostřednictvím Portálu. K tomu, aby mohl uživatel zasílat formuláře, musí v první řadě provést registraci. V současné chvíli jsou na Portálu dostupné následující služby: služby České správy sociálního zabezpečení, Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva financí (Česká daňová správa), Služby Generálního ředitelství cel, Ministerstva dopravy a Ministerstva životního prostředí (centrální ohlašovna znečištění).

Česká správa sociálního zabezpečení nabízí na webových stránkách řadu elektronických formulářů, které lze vyplnit online a odeslat jako podání bez nutnosti dalšího administrativního doplnění. Konkrétním příkladem je podání evidenčních listů důchodového pojištění, přehled o výši pojistného, přehled o příjmech a výdajích OSVČ, hlášení o pracovní neschopnosti a jiné.⁴⁹ Česká daňová správa umožňuje podat daňové přiznání pomocí online formuláře, kterými jsou daň z přidané hodnoty, daň z příjmu fyzických a právnických osob, daň z nemovitosti a další.⁵⁰

4.4 Subjekty využívající online služby veřejné správy

Online služeb dostupných skrze veřejnou datovou síť neboli Internet využívá čím dál více uživatelů. V tomto směru máme na mysli nejen jednotlivce jako fyzické osoby, ale i osoby právnické. V roce 2004 se uskutečnilo pouze 333 elektronických podání přes Portál, v roce 2005 počet zrostl na 394 842 podání a v roce 2006 proběhlo 354 784 podání.⁵¹ Je tedy evidentní, že zájem o využívání služeb e-Governmentu roste *nota bene*

⁴⁷ Ministerstvo informatiky bylo zřízené k 1. lednu 2003 zákonem č. 517/2002 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění se některé zákony. Agendu elektronické veřejné správy převzalo Ministerstvo vnitra k 1.6.2007

⁴⁸ Ministerstvo vnitra ČR. *Přehled návštěvnosti Portálu veřejné správy* [online]. [cit.13.3.2012]. Dostupný z [www: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/micr/images/statistiky/navstevnost_pvs.pdf >](http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/micr/images/statistiky/navstevnost_pvs.pdf)

⁴⁹ Česká správa sociálního zabezpečení. *ePodání* [online]. [cit.17.3.2011]. Dostupný z [www: <http://www.cssz.cz/cz/e-podani/>](http://www.cssz.cz/cz/e-podani/)

⁵⁰ Česká daňová správa. *Přehled formulářů pro daňovou správu* [online]. [cit.17.3.2012]. Dostupný z [www: <http://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_epo2/uvod/vstup_expert.faces;jsessionid=765D0E054FA380802AAFEF4F6459567C.ajp13sqli2l>](http://adisepo.mfcr.cz/adistc/adis/idpr_epo2/uvod/vstup_expert.faces;jsessionid=765D0E054FA380802AAFEF4F6459567C.ajp13sqli2l)

⁵¹ Ministerstvo vnitra ČR. *Počet elektronických podání prostřednictvím Portálu veřejné správy* [online]2008[cit.13.3.2012]. Dostupný z [www: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/micr/images/dokumenty/e_podani_20060715.pdf >](http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/micr/images/dokumenty/e_podani_20060715.pdf)

pokud došlo na přelomu roku 2010 k zavedení datových schránek a je tak zcela patrný zájem zákonodárce na komunikační provázanosti mezi veřejnoprávními a soukromoprávními subjekty. Fyzické a právnické osoby využívají Portál také k vyhledávání informací, stažení administrativních formulářů, možnost vyplnění online formulářů a jejich odeslání, či komunikace s úředníky přes e-mail.

Od roku 2003 sleduje Český statistický úřad využívání ICT v domácnostech, mezi jednotlivci a v podnicích směrem k veřejné správě.⁵² Šetření úřadu probíhá každý rok formou osobního interview nebo dotazníku a je přílohou ročního státního statistického výkazu organizačních složek státu. Podle Českého statistického úřadu vyhledalo informace na stránkách úřadů celkem 289,5 (3,3%) jednotlivců a v roce 2010 již 1687,7 (19,1%).⁵³ Prostřednictvím e-mailu komunikovalo s úřady v roce 2005 jen 114,7 (1,3%) a v roce 2010 to bylo už 766,3 (8,7%) jednotlivců. Další činností je stahování formulářů z webových stránek úřadů, kdy této služby v roce 2005 využilo 205,5 (2,4%) a v roce 2010 již 834,1 (9,4%) jedinců. Z hlediska tématu této práce je nejzajímavější služba on-line vyplnění formuláře přímo na webových stránkách úřadů (realizace elektronického online podání), kdy v roce 2005 využilo služby 123,6 (1,4%) a v roce 2010 pak 466,6 (5,3%) jednotlivců. Z našeho přehledu však vyplývá, že elektronické podání ze strany jednotlivců je zatím méně časté než využívání jiných služeb.⁵⁴ Zajímavé je i sociodemografické hledisko, kdy z pohledu využití shora uvedených služeb veřejné správy je nejvyšší zastoupení jednotlivců ve věkovém rozmezí od 25 – 44 let, kteří jsou zaměstnaní a mají terciární vzdělání, tj. vyšší odborné a vysokoškolské.⁵⁵

Z hlediska využití online služeb podnikatelskými subjekty, mají ICT v podnikatelském sektoru nezastupitelnou roli. Materiál se od podnikatelů získává dotazníkovou metodou. Podnikatelé nejvíce využívají služby veřejné správy za účelem získání potřebných informací. V roce 2010 tuto službu využilo 82% podniků, 79% podniků si z webových stránek stáhlo formulář a 63% vyplnilo formuláře online.⁵⁶ Stejně jako u jednotlivců využívají podniky službu elektronického podání méně než ostatní služby. Důvodem jsou zřejmě omezující faktory, které podnikatelé v elektronické komunikaci

---

⁵² ICT neboli Information and Communication Technologies je zkratka pro informační a komunikační technologie.

⁵³ Počet uveden v tisících.

⁵⁴ Český statistický úřad. *Informační technologie v domácnostech a mezi jednotlivci. Využívání informačních a komunikačních technologií mezi jednotlivci v letech 2005–2010.* [online]. [cit. 14.3.2012]. Dostupný z [www:<http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/domacnosti_a_jednotlivci>](http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/domacnosti_a_jednotlivci)

⁵⁵ Tamtéž.

⁵⁶ Český statistický úřad. *Použití internetu ve vztahu k veřejné správě* [online]. [cit. 15.3.2012]. Dostupný z [www:<http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/64004B3930/\\$File/970211k3.pdf>](http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/64004B3930/$File/970211k3.pdf)

spatřují. Více než polovina podnikatelů uvádí, že i přes podání učiněné elektronickou cestou vyžadují často dotčené orgány doplnit podání písemnou formou případně osobním stykem. Další limitující faktory, které uvádí podnikatelé v roce 2010, jsou nízká míra užitečnosti elektronické komunikace, obava o bezpečnost a utajení dat, velké komplikovanost a časová náročnost elektronických řízení.⁵⁷ Takovéto negativní aspekty by měly se zavedením datových schránek zcela odpadnout.

Podnikatelé využili v roce 2010 online podání a to 25% na služby České správy sociálního zabezpečení, dále 26% k podání přiznání k dani z přidané hodnoty, 13% k podání přiznání k dani z příjmu právnických osob a 10% k vyřízení celního řízení.⁵⁸

4.5 Podávání a doručování datových zpráv prostřednictvím Portálu

Podání datových zpráv prostřednictvím Portálu se uskutečňuje přes elektronickou podatelnu, tedy software, který umožňuje přijímat datové zprávy. Postup orgánů veřejné správy při přijímání a odesílání datových zpráv je upraven vyhláškou č. 496/2004 Sb., vyhláška o elektronických podatelnách, (dále jen "**vyhláška**".) „Uvedená vyhláška s účinností ke dni 1.1.2005 zavedla fakticky všem orgánům veřejné moci povinnost zřídit elektronické podatelny případně zajistit jejich provoz prostřednictvím elektronické podatelny jiného úřadu, dále pak povinnost zajistit elektronický podpis pro oprávněného zaměstnance orgánu veřejné moci nebo uznávanou elektronickou značku příslušného orgánu veřejné moci, a dále též povinnost zajistit ochranu zpracovávaných informací.“⁵⁹

Datová zpráva se považuje za převzatou v okamžiku, kdy je dostupná Portálu. V této fázi může odesílatel zprávu doplnit, změnit nebo vzít zpět. Za doručenu se považuje taková zpráva, která je dostupná příjemci v elektronické podatelně. Mezi převzetím a dodáním zprávy může nastat časová prodleva. Pro podatele je však rozhodující okamžik podání, od kterého se odvíjí procesní lhůty. Takto doručená zpráva se ukládá do úložiště doručených datových zpráv, jejichž evidenci a předávání se řídí zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě.⁶⁰ Orgán, k němuž bylo podání doručeno, odešle dle § 5 vyhlášky odesílateli potvrzení o doručení podání, samozřejmě za předpokladu, že lze z přijaté zprávy zjistit elektronickou adresu odesílatele. Také

⁵⁷ Český statistický úřad. *Použití internetu ve vztahu k veřejné správě* [online].[cit.15.3.2012]. Dostupný z www: < [http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/64004B3930/\\$File/970211k3.pdf](http://www.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/64004B3930/$File/970211k3.pdf)>

⁵⁸ Tamtéž.

⁵⁹ JANÁK, M., MATEJKA, J. *Normativní regulace prostředí datových schránek*. Právník. 2010, č. 4, str. 348.

⁶⁰ MATES, P., SMEJKAL, V. *E-government v českém právu*. Praha: Linde Praha, a.s., 2006. str. 185 – 191.

zaměstnanec, který je oprávněn přijímat datové správy, musí být vybaven kvalifikovanými certifikáty vydanými akreditovanými poskytovateli certifikačních služeb, jak je uvedeno v § 1 nařízení vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje záležitosti především technické a organizační povahy týkající se užívání elektronického podpisu v oblasti veřejné správy. Správci Portálu je uložena povinnost mlčenlivosti o obsahu přijatých zpráv.⁶¹ Přístup k informacím má pouze vymezený okruh subjektů, např. Policie České republiky, nebo celní orgány.⁶² Dle ust. § 2 odst.2 písm. a) shora uvedeného nařízení je úřad povinen zajistit bezpečnost informačního systému elektronické podatelny a ochranu dat proti ztrátě, pozměnění a neoprávněnému přístupu.

Příjem kteréhokoliv dokumentu a následné úkony s přijatým dokumentem se ve veřejné správě řídí nejen právními předpisy, ale i interními normativní akty. V tomto ohledu máme na mysli vnitřní směrnici nazývanou Spisový a skartační řád. Spisová služba znamená soubor několika procesů uvnitř daného úřadu, kterými prochází dokument po podání. Zahrnuje procesy jako jsou příjem, evidence, rozdělování, oběh, vyřizování, vyhotovování, podepisování, odesílání, ukládání a vyřazování ve skartačním řízení, jak vyplývá ze zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů.

4.6 Zhodnocení elektronizace veřejné správy

Reforma v podobě elektronizace veřejné správy s sebou přináší mnohá pozitiva. Mezi výrazné přínosy patří zvyšující se počet zájemců o využití online služeb veřejné správy, ať už za účelem nalezení potřebných informací, tak z důvodu rychlejšího jednání s orgány veřejné správy. K dalším kladným rysům patří efektivita, které se projevuje především rychlejší komunikací mezi subjektem (jednotlivcem či podnikatelem) a orgánem veřejné moci, rychlé doručení dokumentu, a samozřejmě hospodárnost (časová i finanční). Jednou z největších výhod online elektronického podání je jeho dostupnost 24 denně, 7 dní v týdnu, 365 dní v roce. Rovněž možnost okamžité opravy formuláře a zpětná odezva úřadu o přijetí či nepřijetí podání.

---

⁶¹ V tomto případě se povinnost mlčenlivosti vztahuje na fyzickou osobu, nikoli na ministerstvo jakožto správce Portálu .

⁶² MATES,P., SMEJKAL,V. *E-government v českém právu*, Praha: Linde Praha, a.s., 2006. str. 184-187.

Moderní technologie se neustále vyvíjí a zdokonalují, a tak můžeme s jistotou očekávat inovaci v oblasti veřejné správy i v budoucnu (např. využívání datových schránek mezi soukromoprávními účastníky). Vhodným příkladem je skutečnost, že již během tvorby naší práce byly webové stránky Portálu veřejné správy po nějaký čas nedostupné.⁶³ Nové řešení mělo být dle zveřejněných informací spuštěno v průběhu března 2012, kdy byl Portál uveden do testovacího provozu. Byla provedena změna v grafickém uživatelském rozhraní a ve struktuře jednotlivých sekcí. V současnosti je Portál spuštěn v testovací verzi a nabízí pouze tyto sekce: životní situace, vyhledávání v zákonech, věstníky, užitečné odkazy, zveřejňované informace a seznam datových schránek, přičemž není povolen přístup k elektronickému podání.⁶⁴

4.7 Czech POINT

Je třeba se krátce zmínit o službě Czech POINT, tzn. Český podací ověřovací informační národní terminál, neboť tato služba je jednou z podstatných činností e-Governmentu a je upravena v zákoně č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy (ISVS). Služby, jež terminál poskytuje, vyplývají ze samotného názvu tj. získání informací z centrálních registrů veřejné správy (výpisy z katastru nemovitostí, z obchodního rejstříku, z živnostenského rejstříku, z rejstříku trestů, bodového hodnocení řidiče a další), registrace k živnostenskému podnikání, provést na žádost autorizovanou konverzi dokumentů, nesmíme také opomenout na administraci informačního systému datových schránek a samozřejmě na ověřování.⁶⁵ Výčet uvedených služeb chápeme jako provedení úkonu podání směrem k orgánu veřejné správy.

Kontaktními místy uvedeným v ust. § 8a zákona jsou: notáři, krajské a obecní úřady, matriční úřady, zastupitelské úřady stanovené prováděcím předpisem, držitel poštovní licence a Hospodářská komora České republiky. Úplný výčet kontaktních míst je uveden na webových stránkách Ministerstva vnitra.⁶⁶ V roce 2012 je zřízeno v České Republice 6 820 pracovišť Czech POINTU, kdy nejvyšší zastoupení mají obecní úřady (78%), následně Česká pošta (14%) a v neposlední řadě též notáři (6%).⁶⁷

⁶³ Odkazovaly na Portál datových schránek <<http://www.datoveschranky.info/>>

⁶⁴ Viz k datu 20.3.2012

⁶⁵ SMEJKAL, V. *Datové schránky v právním řádu ČR : zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, s komentářem.*, Praha : ABF, 2009, str. 12 – 15.

⁶⁶ Viz dostupné online <<http://www.czechpoint.cz/web/>>

⁶⁷ Ministerstvo vnitra ČR. Aktuální statistiky Czech POINT. [online].[cit.27.3.2012]. Dostupný z [www: <http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/488 >](http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/488)

5. JUDIKATURA

5.1 Úvodem

K právní úpravě podání podle ust. § 37 správního řádu existuje rovněž i poměrně bohatá a zajímavá judikatura českých soudů, která významnou měrou přispěla k odstranění výkladových nejasností, zejména pak z pohledu aplikace a realizace podání v praxi. Mezi významné judikáty patří především níže uvedené.

5.2 Rozsudek NSS sp. zn. 1 As 30/2008-49

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 11. 9. 2008, č.j.: 1 As 30/2008-49. Podle uvedeného rozsudku došel Nejvyšší správní soud ČR mj. k závěru, že: „Adresáti veřejných subjektivních práv a povinností v oblasti veřejné správy jsou v převážné většině právní laici, na nichž nelze vyžadovat, aby své žádosti formulovali zcela pregnantně a pojmenovávali věci přesnými zákonnými termíny, případně dokonce citovali v žádostech přesná zákonná ustanovení. Správní orgány musí při výkonu veřejné moci akceptovat užívání běžného neodborného jazyka ze strany uživatelů veřejné správy. Pokud jsou výrazy z oblasti běžného jazyka nedostatečné, vzbuzující právní nejasnost z pohledu správního orgánu, musí správní orgán vyzvat žadatele k upřesnění obsahu žádosti a vysvětlit mu, proč je upřesnění nezbytné. Platí totiž zásada, že podání je nutno vždy posuzovat podle jeho skutečného obsahu (k čemu směřuje), nikoliv dle formálního označení (§ 19 odst. 2 správního řádu z roku 1967, § 37 odst. 1 správního řádu z roku 2004).“ Uvedený právní názor, kterým Nejvyšší správní soud vymezil mantinely procesních požadavků kladených na uživatele veřejné správy, lze bezesporu označit za zcela logický a navýsost spravedlivý. Judikát rovněž vychází a plně respektuje i jednu ze základních zásad činnosti správních orgánů zakotvenou v ust. § 4 odst.1, podle níž je veřejná správa službou veřejnosti. Přehnané formalistické požadavky správního orgánu vůči účastníkovi řízení či jiným dotčeným subjektům nejsou namístě.

5.3 Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 319/05

Za velmi významný judikát, který se dotýká podání elektronického, můžeme uvést náleží Ústavního soudu ČR ze dne 24. 4. 2006, sp. zn. IV. ÚS 319/05. Uvedený náleží Ústavního soudu ČR se sice týká přímo podání civilního podle občanského soudního řádu, nicméně jej lze vztáhnou analogicky i na podání dle správního řádu. Ústavní soud ve svém náleží mj. konstatoval, že: „povinnost stěžovatele uvedená v § 42 odst. 3 občanského soudního řádu, tedy písemně doplnit své elektronické podání do tří dnů, se nevztahuje na podání v elektronické podobě, jestliže je k němu připojen uznávaný elektronický podpis dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a změně některých dalších zákonů.“ Tímto náleží došlo k odstranění nadbytečnosti požadavku na doplnění elektronicky podaného podání ve lhůtě tří dnů od podání a to originálem písemného podání (podáním shodného znění). Takovýto požadavek na „duplicitu“ resp. doplnění elektronického podání opatřeným zaručeným elektronickým podpisem originálem písemného podání se jevil Ústavnímu soudu jako nadbytečný. Nelze nesouhlasit, neboť z pohledu soukromého práva plyne, že písemná forma právního úkonu je zachována, je-li úkon učiněn elektronickými prostředky, jež umožňují zachycení obsahu právního úkonu a určení osoby, která právní úkon učinila.“⁶⁸ Podle stávající právní úpravy vyplývá, že: „v případě podání v elektronické podobě opatřené zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb se nevyžaduje doplnění podání předložením jeho originálu.“⁶⁹ Pro úplnost dodejme, že tato výjimka se stále nevztahuje na podání učiněná telegraficky, faxem a nebo v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu.

5.4 Rozsudek NSS sp. zn. 9 As 90/2008 - 70

Na předchozí judikát tj. Nález Ústavního soudu ČR, navazuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 9 As 90/2008 - 70. V tomto rozsudku nejvyšší soud mj. dovodil, že: „podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě - internetu - bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho

---

⁶⁸ Viz ust. § 40 odst. 4 občanského zákoníku.

⁶⁹ Viz ust. § 42 odst. 5 občanského soudního řádu

následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.“ Osobně se ztotožňuji nejen se shora uvedeným právním názorem, ale rovněž i argumentací, o níž Nejvyšší správní soud ČR svůj rozsudek opřel. V rámci argumentace soud mj. konstatoval, že: „Komunikace prostřednictvím internetu má totiž svá specifika, jež skýtají na jedné straně nepopiratelné výhody, zejména snadnou dostupnost a rychlost, na straně druhé také určitá rizika související s možností zneužití tohoto druhu komunikace, nehledě na již zmíněnou potřebu jednoznačné identifikace a autentizace osob v prostředí internetu. Ta by však měla být pro futuro dále podpořena a zajištěna zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, jenž vedle stávajícího institutu elektronického podpisu zavádí další v zásadě rovnocenný institut garantované elektronické komunikace s orgány veřejné moci, a sice institut datových schránek.“

5.5 Rozsudek NSS sp. zn. 1 As 4/2009-53

Dalším významným judikátem je rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 6. 3. 2009, č.j.: 1 As 4/2009-53, jež se týká zákonem stanovených náležitostí podání. Z rozsudku plyne, že: „Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z ust. § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu z roku 2004, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“ Přestože se uvedený rozsudek dotýká starého správního řádu tzn. 71/1967 Sb., jež pozbyl účinnosti k 31.12.2005, je plně aplikovatelný i pro účely výkladu a aplikace současného správního řádu. Podání, které nemá předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu, bez ohledu na to, v jaké procesní fázi účastník podání činí. V případě shora citovaného rozsudku se jednalo o tzv. blanketní odvolání, kdy účastník podá ve lhůtě odvolání, které neobsahuje odvolací důvody, coby náležitost odvolání, jež jsou doplněny až následně. Pro zajímavost jistě stojí za uvedení, že správní řád institut blanketního odvolání přímo nezná. Z pohledu jednoho z odborníků na správní právo JUDr. Jemelky se však s problematikou neúplných a blanketních odvolání setkávají správní orgány všeho druhu. „I když se v jejich případě jedná de iure „pouze“ o další vyjádření

účastníka řízení podle § 36 správního řádu, mají tato vyjádření ve správním řízení své místo a správní orgán si s nimi musí umět poradit.“⁷⁰

Se závěry předchozího rozsudku Nejvyššího správního soudu se ztotožňuje i rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2008, č.j.: 54 Ca 1/2008-30, týkající se náležitosti odvolání a lhůty k provedení úkonu. Uvedený soud judikoval, že: „neobsahuje-li odvolání odvolací námitky a odvolatel v odvolání požádá o stanovení lhůty k doplnění odvolání, je správní orgán povinen takovou lhůtu stanovit postupem podle § 37 odst. 3 za použití § 93 odst. 1 správního řádu z roku 2004. Na nezákonnost postupu odvolacího orgánu, který bez znalosti odvolacích námitek rozhodne meritorně o odvolání, nemá vliv délka časového úseku od podání odvolání do vydání rozhodnutí o odvolání.“ Uvedený rozsudek soudu nižšího stupně tak plně respektuje právní názor soudu nadřízeného, což přispívá ke sjednocování judikatury, což ve svém důsledku významně přispívá i k naplňování principu právní jistoty a zásady legitimního očekávání.⁷¹

5.6 Rozsudek NS sp. zn. 20 Cdo 4660/2009

K problematice podání podle správního řádu zaujímal své právní stanovisko též i Nejvyšší soud ČR. Konkrétně se jedná o usnesení NS ČR ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. 20 Cdo 4660/2009 z něhož vyplývá, že: „požadavek účastníka, aby mu byly písemnosti doručovány na adresu pro doručování, je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, musí tedy splňovat náležitosti stanovené v tomto paragrafu a musí být učiněno způsobem stanoveným v § 37 odst. 4 správního řádu, tedy písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem.“ Podle uvedeného usnesení i žádost účastníka o doručování je z pohledu práva podáním a musí tedy splňovat zákonem stanovené náležitosti. Takovýto závěr odpovídá ust. § 37 odst. 1 správního řádu, podle něhož je podání úkon směřující vůči správnímu orgánu, přičemž podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Podání je tedy takový úkon účastníka řízení, resp. dotčené osoby (viz § 154), jež směřuje vůči správnímu orgánu a kterým účastník řízení, resp. dotčená osoba, uplatňuje svá procesní práva či povinnosti.⁷²

⁷⁰ JEMELKA, L.: *Problematika neúplných odvolání ve správním řízení*. CI Consult & Research. [online].[cit.18.3.2012]. Dostupný z [www:< http://www.cicar.cz/article/show-article/problematika-neuplnych-odvolani-ve-spravnim-rizeni>](http://www.cicar.cz/article/show-article/problematika-neuplnych-odvolani-ve-spravnim-rizeni)

⁷¹ „Zásada legitimního očekávání, vyvozena angl. soudy, dnes obecně akceptovaný princip evropského správního práva. Úřady se nemají odchylovat od zavedené praxe bez dostatečně silného zdůvodnění, které je nutno vyjádřit a v event. soudním řízení obhájit. Týká se též interních normativních aktů.“ Citace viz. HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*, 3.vydání. Praha: C.H. Beck, 2009.

⁷² Viz též JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 150.

6. NÁVRHY DE LEGE FERENDA

S ohledem na veškeré poznatky získané v průběhu tvorby této bakalářské práce, byly nalezeny tři základní oblasti týkající se podání, ve kterých by bylo možné realizovat jisté legislativní změny. Konkrétní návrhy legislativních změn jsou uvedeny v podobě návrhů *de lege ferenda* níže.

6.1 Forma podání

První z oblastí je forma podání. Z ust. § 37 odst. 4 správního řádu vyplývá, že pokud je podání učiněno jiným způsobem než zákonem stanoveným, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, a to zejména veřejnou datovou sítí bez zaručeného elektronického podpisu, je třeba takto učiněné podání do 5 dnů potvrdit či doplnit správnímu orgánu způsobem stanoveným zákonem.

Tuto zákonem stanovenou podmínku vnímají mnozí podnikatelé nevyžívající datovou schránku jako překážku k realizaci podání elektronickou cestou. Uvedená skutečnost přímo vyplývá i z obsahu kapitoly 3.4 části 3 této práce (Subjekty využívající online služby veřejné správy), ze které vyplývá, že podnikatelé uvádějí jako limitující faktor požadavek správního orgánu doplnit podání buď písemně, nebo osobním stykem. Z tohoto důvodu raději provádějí podání písemně v klasické listinné podobě. V tomto ohledu by bylo jistě vhodné zvážit úpravu legislativy tak, aby podání realizované elektronickou cestou avšak neopatřené zaručeným elektronickým podpisem, nebylo třeba doplňovat ve lhůtě 5 dní, jak stanoví správní řád. Je jistě potřeba, aby podání, které je realizováno elektronickými prostředky, bylo možné spojit s osobou podatele a jednoznačně tak určit i totožnost jednající osoby, která úkon učinila. Provádět takovouto „verifikaci“ jednající osoby požadavek na doplnění podání však lze označit za duplicitní, který zatěžuje nejen samotného podatele činit totožné podání dvakrát, ale rovněž i aparát veřejné správy, který je tímto administrativně zatěžován.

6.2 Zachování lhůty podání

Druhou z oblastí, kde lze realizovat možné legislativní změny, se týká podání, jehož provedení je v řízení vázáno na určitou lhůtu. Z ust. § 40 odst. 1 správního řádu totiž plyne, že lhůta pro provedení určitého úkonu tj. podání, je zachována, je-li posledního dne

lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Lhůta pro uskutečnění podání je sice lhůtou procesně-právní, tzn. postačí, aby poslední den lhůty bylo podání předáno na poštu, ovšem za předpokladu, kdy je správně označen věcně a místně příslušný správní orgán. Učiní-li podatel podání, leč ve lhůtě, avšak u místně nebo věcně nepřísušného správního orgánu, je zde značné riziko zmeškání lhůty. Správní orgány, které nejsou věcně nebo místně příslušné, jsou sice povinny dle ust. § 12 správního řádu bezodkladně usnesením podání postoupit příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomit podatele; podání spojené s určitou lhůtou však nemusí být při postoupení příslušnému orgánu doručeno. Například pokud účastník podá ve lhůtě patnácti dní odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, avšak toto podání podá chybně u věcně nebo místně nepřísušného orgánu, tak je zde velké riziko zmeškání lhůty pro podání odvolání, neboť toto podání (odvolání) nemusí být ve lhůtě doručeno příslušnému správnímu orgánu.

Jako druhý z návrhů *de lege ferenda* se tedy jeví možnost změny zachování lhůty, s níž je určité podání spojeno (resp. zachování účinků podání) a to tak, aby v případě, kdy je podání podáno ve lhůtě k místně nebo věcně nepřísušnému orgánu, aby i v takovém případě mělo podání zachovaný účinek a podání se považovalo za doručené ke dni, kdy došlo k místně či věcně nepřísušnému orgánu a nikoli v den jeho postoupení resp. doručení příslušnému orgánu veřejné správy.

6.3 Datové schránky

Závěrečnou třetí oblastí, kde by bylo možné provést legislativní změny, jsou datové schránky. Datové schránky představují moderní komunikační kanál, prostřednictvím něhož je možné realizovat elektronickou cestou podání tj. provádět úkony vůči orgánům veřejné moci. Soukromoprávní subjekty tak mohou využívat své datové schránky k podání bez toho, aniž by bylo potřeba datovou zprávu tj. podání podepisovat elektronickým zaručeným podpisem. Dlužno však poznamenat, že soukromoprávní orgány, které mají datovou schránku zřízenou, nemají však přímou povinnost provádět úkony vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky. Záleží tedy na uvážení konkrétního subjektu, zda tak učiní či nikoliv.

Podle ust. § 18 odst. 2 zákona č.300/2008 Sb., zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, totiž vyplývá, že úkon (rovněž tedy podání) učiněný prostřednictvím datové schránky, má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více osob. Datová schránka jako elektronické úložiště je však zřízena ze zákona pouze zákonem stanoveným subjektům. Primárně datovou schránkou disponují veškeré orgány veřejné moci tj. veřejnoprávní subjekty. Soukromoprávní subjekty, kterým zákon zřídil datovou schránku, jsou však pouze právnické osoby zřízené zákonem, právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku a organizační složce podniku zahraniční právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku. Ostatní soukromoprávní subjekty tzn. si mohou datovou schránku zřídit na žádost.

Je tedy otázkou, zda-li by nebylo vhodné v oblasti datových schránek provést legislativní změnu, jež by jednak zavedla povinnost u subjektů, u nichž je datová schránka ze zákona zřízena, ji i povinně využívat též k realizaci podání tzn. k provádění úkonům vůči orgánům veřejné správy. Rovněž by bylo vhodné zvážit, zda nerozšířit okruh uživatelů, kterým je datová schránka ze zákona zřizována též i na podnikající fyzické osoby a případně též i na osoby fyzické.

7. ZÁVĚR

Při tvorbě a zpracování této bakalářské práce jsem vycházela z tématu práce a zejména pak vymezeného předmětu práce, způsobu zpracování a vytyčených cílů. Z důvodu rozsahu matérie tématu „podání“ byla práce zaměřena na analýzu platné právní úpravy regulující podání ve veřejné správě, zejména pak podání podle správního řádu. Takovýto postup koresponduje též s analytickou metodou, jež byla zvolena jako hlavní metoda při tvorbě práce. Analytická metoda, tj. analýza předmětných právních předpisů včetně souvisejících pramenů, sloužila též jako základ pro naplnění vytyčeného cíle resp. cílů, kterými jsou jednak zohlednění právní úpravy podání a zejména pak legislativní návrhy *de lege ferenda* uvedené v části šesté.

Jádro práce je obsaženo v části třetí, která nese označení podání podle správního řádu. V této kapitole jsou zohledněny významné aspekty týkající se podání, zejména pak

definice podání, jeho druhy a formy, vady podání a řada dalších. Čtvrtá část práce je věnována podání v oblasti e-Governmentu, která se zabývá elektronizací veřejné správy, portálem veřejné správy a rovněž i kontaktními místy veřejné správy tzv. Czech pointy. V páté části práce, nazvané jako judikatura, jsou zohledněny významné judikáty týkající se podání. Vybraná judikatura je reprezentovaná nejen rozsudky Nejvyššího správního soudu a Nejvyššího soudu ČR, ale též i nálezy ústavního soudu ČR.

Při zohlednění platné a účinné právní úpravy regulující podání ve veřejné správě resp. podání dle správního řádu lze konstatovat, že stávající model legislativy je vyhovující, nikoliv však bezchybný. Je potřeba si uvědomit, že právní úprava podání, stejně jako celý právní systém, je v neustálém vývoji a interakci s rozvojem lidského poznání. Právní úprava podání má přímou spojitost zejména s rozvojem informačních a komunikačních technologií, které od počátku devadesátých let dvacátého století významnou měrou ovlivňují život každého z nás, tedy adresáty právních norem. Důkazem pro uvedené tvrzení může sloužit ilustrace podání telegrafického, které je v dnešní době archaickým přežitkem, přestože bylo v minulém století používání telegrafu velmi oblíbené a využíváno. Časy se mění a s ním i právo. V dnešní době informační společnosti je na vzestupu elektronické podání, ať již prostřednictvím emailu skrze zaručený elektronický podpis či prostřednictvím datových schránek, jako novodobý komunikační fenomén. O tom, zda elektronická forma podání vytlačí postupem času zcela klasickou písemnou formu podání, však lze mít pochybnosti.

Prostor pro případné změny či zlepšení legislativy je ilustrován prostřednictvím návrhů *de lege ferenda* v části šesté. Tyto návrhy jsou založeny na základě veškerých poznatků získaných v průběhu tvorby této bakalářské práce. Návrhy *de lege ferenda* se dotýkají formy podání, zachování lhůty podání a datových schránek.

8. RESUMÉ

Topic of this bachelor work is “written, verbal, electronic and telegraphic submission”. In First chapter of the work are described reasons for topic chosen, subject of the work and its aims and working method as well. Subject of this bachelor's work is research of valid legal regulation concerning submission (administrative action) in public administration under the Czech Administrative Procedure Code. Thus, the work deals about administrative action and its possible form as written, verbal, electronic and telegraphic, including connected aspects. Core of the work is contained in second chapter which is named as Submission under the Administrative Procedure Code. This part concerns especially definition of submission, requirements of submission, defects of submission, kinds and forms of submission, etc.

Third part of the work reflects submission according to other laws such as Tax Procedure Code, Constituting law, and Court Administrative Procedure Code. Next chapter is named as E-government and submission. In this part are illustrated modern communication channels which are using for electronics submissions. Mainly are drafted Public Administration Portal, Czech Points and institute of Data boxes. Evaluation of E-government development is considered as well.

Fifth chapter of the work deals about relevant Czech judicature within the field submissions. Judicature has a significant impact to practice. Therefore some important courts decisions by The Czech constitutional court, The Czech Supreme Court and The Supreme Administrative Court were illustrated. Proposals de lege ferenda are incorporated in sixth chapter of the work. In this part are illustrated three parts, were the legal regulations of submission could be amended. These parts are form of submission, preservation of period, and data boxes.

All relevant knowledge and information acquire within creation of this bachelor work are stated in conclusion of the work as its last part. This part also contains aims as defined in opening part of the work. Legal regulation of submissions including connected aspects is in permanent interaction with development of information and communication technologies which have a significant impact to all humans and our lives.

9. SEZNAM PRAMENŮ

MONOGRAFICKÁ LITERATURA:

HENDRYCH, D., a kolektiv.: *Právní slovník*. 3. vydání. Praha: C.H.Beck., 2009. ISBN: 978-80-7400-059-1.

HENDRYCH, D., a kolektiv: *Správní právo. Obecná část*. 7. vydání. Praha: C.H.Beck, 2009. ISBN: 978-80-7400-049-2.

HORIZKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H.: *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. 1. vydání podle právního stavu účinného k 1.4.2009. Praha: Leges, 2009. ISBN: 978-80-87212-15-8.

JEMELKA, L., PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D.: *Správní řád*. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2011. ISBN 978-80-7400-401-8.

KINDL, M., KRAMÁŘ, K., RAJCHL, J.: *Základy správního práva*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., 2009. ISBN: 978-80-7380-190-8.

MATES, P., SMEJKAL, V.: *E-government v českém právu*. 1. vydání. Praha: Linde Praha, a.s., 2006. ISBN: 80-7201-614-8.

SKULOVÁ, S., PRŮCHA, P., HAVLAN, P., KADEČKA, S.: *Správní právo procesní*. 1. vydání. Praha: EUROLEX BOHEMIA s.r.o., 2005. ISBN: 80-86861-53-8.

SMEJKAL, V.: *Datové schránky v právním řádu ČR. Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů s komentářem*. 1. vydání. Praha: ABF, a.s., 2009. ISBN: 978-80-86284-78-1.

PERIODICKÉ PUBLIKACE:

JANÁK, M., MATEJKA, J. *Normativní regulace prostředí datových schránek*. Právník: teoretický časopis pro otázky státu a práva, 4/2010. ISSN: 0231 – 6625.

JEMELKA, L.: *Problematika neúplných odvolání ve správním řízení*. CI Time. [online]. URL: < <http://www.cicar.cz> >

KOLMAN, P. *Stížnosti podle nového správního řádu*. Právní rádce. 2005, č. 8, ISSN 1210-4817.

BÍLÝ, M.: *Nad rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o e-mailovém podání*. Právní rozhledy. 9/2008. ISSN 1210-6410.

Právní předpisy:

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích

Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád

Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě

Zákon č. 314/2002 Sb., zákon o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností

Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

Zákon č. 227/2000 Sb., zákon o elektronickém podpisu

Nařízení vlády č. 495/2004 Sb., kterým se provádí zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu

Vyhláška č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách

Vyhláška č. 191/2009 Sb., podrobnostech výkonu spisové služby

INTERNETOVÉ ZDROJE:

Česká daňová správa. Daňový portál. [online].URL: <<https://adisepo.mfcr.cz> >

Česká správa sociálního zabezpečení [online].URL:<<http://www.cssz.cz/cz>>

Český statistický úřad [online].URL: <<http://www.czso.cz>>

Justice.cz [online].URL: <<http://www.justice.cz>>

Ministerstvo vnitra ČR [online].URL: <<http://www.mvcr.cz> >

Portál veřejné správy [online].URL: <<http://portal.gov.cz/portal/obcan>>

Portál státní správy [online].URL: <<http://www.statnisprava.cz>>

WIKIPEDIE. Otevřená encyklopedie [online].URL: <<http://sk.wikipedia.org>>

Lidovky.cz. Zpravodajský server Lidových novin [online].URL: <<http://www.lidovky.cz>>